

Utorak, 03. juli 2007.
Svedok Nebojša Avramović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Svedok je pristupio Sudu
Početak u 9.10 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilaštvo protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Pre nego što počnemo sa ispitivanjem svedoka, želim da zatražim da strane obaveste Pretresno veće da li je postignut neki sporazum o izuzimanju nekih delova izjave po 92 ter. Gospodine Dutertre, možete li da informišete Pretresno veće?

TUŽILAC DUTERTRE: Da. Tužilaštvo je svoje komentare poslalo juče Odbrani. Odlučili smo da se ne protivimo nekim prigovorima i predložili smo jedno kompromisno rešenje za druge predloge, a nekima smo se, pak, usprotivili. Isto tako, predložili smo da postavimo neka dodatna pitanja svedoku, pogotovo kad je reč o izvorima njegovog saznanja. A u drugim slučajevima, usprotivili smo se, isto tako, nekim detaljima, na primer, u vezi sa balističkim dokazima. Ako želite mogu o tome da vas i detaljnije izvestim i kažem sa čime smo se tačno, mi u Tužilaštvu složili.

SUDIJA ORIE: Niste pripremili novu redigovanu verziju? Postoje li još uvek neslaganja? Da li ste zadovoljni ili ne, to nije važno, nego, da li je o svemu postignut dogovor.

TUŽILAC DUTERTRE: Ne, nismo postigli dogovor u vezi sa svime.

SUDIJA ORIE: Dobro. Gospodin Dutertre je počeo, pa onda, kojih je to pet pitanja, gospodine Dutertre?

TUŽILAC DUTERTRE: Mogu vam reći u čemu smo se složili. Razgovarali smo o paragrafu 20. Nisam sad sasvim siguran o kojih to pet tačaka govori Odbrana, zato jer sam ja predložio neka kompromisna rešenja. Možda bi Odbrana mogla malo bolje da objasni svoj stav o našim predlozima. Mislim da smo se složili u vezi sa pet tačaka, ali ima još i drugih stvari, tako da mi, zapravo, nije sasvim jasna situacija.

ADVOKAT EMMERSON: Dopustite mi da ja prođem kroz popis prigovora Odbrane.

SUDIJA ORIE: Da, izvolite. I onda mi dostavite popis. Dobro, izvolite.

ADVOKAT EMMERSON: Paragraf 11. je i dalje sporan. Paragraf 13. je sporan, bez obzira na dobre predloge Pretresnog veća. S tim u vezi, gospodin Dutertre želi da ostane sadašnja formulacija i kaže da se tu radi, jednostavno, o tome koliku će težinu tome pridati Pretresno

veće. Prigovor Odbrane ne odnosi se samo na reči „oružani sukob“, nego i na reči koje slede posle toga, kao osnova za taj komentar. Sporan je i paragraf 32, prvih 9 redova paragrafa 33. su i dalje sporni. Paragrafi 96. i 98. , u kojima se govori o istom pitanju, i dalje su sporni. I paragraf 97. druga rečenica i dalje je sporna. Kada je reč o paragrafu 170, predlog Tužilaštva bio je da se taj paragraf promeni i svede na dve konkretnе rečenice i da se onda, prilikom glavnog ispitivanja, iznese činjenična osnova za to. Mi smatramo da se prva od tih rečenica može uvrstiti, ali ne u sadašnjem obliku. Drugim rečima, to je nešto što treba čuti usmeno, a ne može ići kroz 92 ter. A druga rečenica, smatramo, da se ne može uvrstiti u spis. Ne znam da li imate pri ruci ovde e-mail Tužilaštva.

SUDIJA ORIE: Imam ovde e-mail od 28. juna od 12,41.

ADVOKAT EMMERSON: To znači e-mail gospodina Dixona.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Nemate odgovor Tužilaštva o tome. Naime, kad je reč o paragrafu 180. to bi trebalo još malo pobliže objasniti. I tu su još parografi 184. i 186. do 190. koji i dalje ostaju otvoreni, jer je tu reč o balističkom materijalu. Kao što znate, Tužilaštvo je o tome juče pismeno odgovorila i ukoliko mi dopustite, ja bih želeo da dobijem i 5 minuta za usmeni odgovor na to.

SUDIJA ORIE: Problem je u tome da svedok ovde već čeka. Možda je bilo prerano što smo zamolili svedoka da uđe u sudnicu. Predlažemo, onda, da ipak svedoku damo priliku da ode na kafu. Gospodine Avramoviću, imamo još uvek nekoliko stvari koje nismo razrešili u vezi sa vašom pismenom izjavom i nekim drugim detaljima. Ja sam se nadao da će to moći biti rešeno za minut ili dva, ali bojam se da će nam trebati nešto više vremena. Pa, zato, mislim da je bolje da vam omogućimo da napustite sudnicu i mi ćemo vas pozvati čim budemo gotovi sa tim stvarima. Molim poslužitelja da gospodina Avramovića isprati. Izvinjavam se još jednom, gospodine Avramoviću.

(*svedok napušta sudnicu*)

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, vaših pet minuta o balističkim pitanjima.

ADVOKAT EMMERSON: Možda mi i ne treba pet. Videli ste argumente Tužilaštva u vezi s tim. Mi, uz dužno poštovanje, tvrdimo sledeće. Da bi bilo šta od toga moglo na dobar način da se testira, i prema tome, uvrsti u spis, potrebno je da se istraži osnova za svako mišljenje. Mi smatramo da je to fundamentalni preduslov za uvrštanje dokaza koji se sastoje od mišljenja. U ovom slučaju, Tužilaštvo, putem ovog svedoka, želi da uvrsti u spis sadržaj dodatka 66. koji ide uz njegovu izjavu svedoka i u kome nema ništa bitno novo, nego još jedna izjava svedoka o izveštajima za koje on tvrdi da ih je pročitao. Među tim izveštajima je samo jedan dostupan Odbrani i to je izveštaj koji ide uz sam zahtev, datum je 2. decembra 1998. godine, od kapetana Milutina Višnjića. Kao što znate, tu se upoređuje 14 čaura pronađenih u toku istrage na kanalu iz septembra 1998. sa 24 čaure koje su pronađene u

selu Gramočelj/Gramacel 24. marta. Ovaj svedok želi da kaže da autor tog izveštaja nije mislio na Gramočelj/Gramacel nego na Głođane/Gllogjan, bez obzira na to što je 24. marta izvedena operacija u celom tom području i što se između Głođana/Gllogjan i Gramočelj/Gramacel nalaze Šaptelj/Shaptej i Dubrava/Dubravë. Međutim, on nije u stanju da to kaže i da dâ takav iskaz, samo autor izveštaja može tako nešto reći i to samo ako mu se daju materijali na osnovu kojih je došao do takvog mišljenja. A, ništa od tih materijala nama nije dostupno, niti je ušlo u spis ovde. Prema tome, naš je prvi prigovor na to što ovaj svedok radi u dodatku 66. On ovde, jednostavno, želi reći nešto o izveštaju koji je neko drugi napisao, u kojem stoji nešto drugo i ne postoje nikakvi materijali na osnovu kojih bi se te dve stvari mogle povezati. To je, dakle, prva naša stvar, u vezi sa načinom prihvatanja. Druga stvar, niti jedan od radnih materijala, na osnovu kojih bi Pretresno veće moglo doneti bilo kakvu procenu pouzdanosti mišljenja koje je izrazio kapetan Višnjić, čak i da je njegov izveštaj onakav kakav gospodin Avramoviću kaže da bi trebao biti, ništa od toga mi ovde ne možemo ni pregledati, testirati, niti Pretresno veće to može proceniti. Ovde nigde ne piše kako su ta poređenja napravljena, da li individualno ili kolektivno, niti ovde stoji kolika je verovatna koincidencija ili češćeg nalaženja takvih oznaka na čaurama. Međutim, ono što je važnije, da se ništa od ovoga ne može proceniti, zato jer imamo samo zaključak kapetana Višnjića. Nemamo nikakve njegove beleške, nemamo nikakav drugi izveštaj, sa drugim mišljenjem, niti imamo čaure koje bismo mogli uporediti. Prema tome, mi imamo dve grupe prigovora. Svaka je sama za sebe dovoljna da se ovaj materijal izuzme. Prvo, nema osnova na kojim bi se mogao sagraditi most koji gospodin Avramoviću želi sagraditi kako bi on mogao osporiti onaj deo izveštaja u kojem se govori gde su pronađene čaure. Ali, ono što je još važnije, čak i kad bi se takav most mogao sagraditi, krajnji ishod je to da se taj materijal ne može, na prikladan način, testirati i da se valjanost zaključka, zapravo, ne može proceniti. Tužilaštvo u svom odgovoru priznaje da ovaj materijal ima slabosti. Međutim, oni tvrde da je prag prihvatljivosti uspostavljen u sudskej praksi ovoga Suda, toliko nizak da je njima dovoljno da ga pređu samo time što se utvrditi da postoji zaključak, jer je, zapravo, taj dokaz samo to, zaključak. Mi, pak, uz dužno poštovanje, tvrdimo da ni jedno razumno Pretresno veće ne može smatrati da bi taj materijal mogao doći do tog zaključka, jer se, nažalost, to ne može na prikladan način evauluirati i, prema tome, ne zadovoljava niti standard relevantnosti, niti naš prigovor po 89C da se taj materijal na pravilan način ne može testirati. Prema tome, nije dovoljno da Tužilaštvo ovde, jednostavno, ponovi mantru da se radi samo o dokaznoj težini. Da bi se taj materijal mogao na pravilan način proceniti i da bi ovo suđenje moglo biti pravično, mi smatramo da moraju postojati nama dostupni materijali iz osnove ovog zaključka, kako bi Pretresno veće, onda, moglo utvrditi kako bi trebalo dokaznu težinu tom materijalu pridati. Jer, ukoliko se ne može proceniti dokazna težina nekog materijala na pravilan način, onda se taj materijal ne može uvrstiti u spis. Prema tome, mi tvrdimo da se Tužilaštvo ovde, jednostavno, zabunilo u vezi sa svojim argumentima. Nikad se ne može odgovoriti tako nešto da Odbrana može na osnovu toga unakrsno ispitivati. To je poslednje utočište očajnog advokata. Kako da Odbrana unakrsno ispituje kad nemamo materijale na osnovu kojih bi se unakrsno ispitivanje moglo obaviti. Ti nam materijali nisu uručeni, nisu nam dostupni. Prema tome, takav materijal Odbrana nema, Pretresno veće nema i bez takvih materijala, taj iskaz nema nikakvu dokaznu vrednost, a veliki potencijal da dovede do nepravičnosti.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, kad vi govorite o Pravilu 89©, mislite, zapravo na 89(D).

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT EMMERSON: Da, da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mi se pridružujemo argumentima kolege Emmersona. Pored toga, želimo da podsetimo Pretresno veće da smo i mi dostavili prigovor na sam izveštaj. Prema tome, mi smo sada u situaciji kada, ne samo da moramo da usvojimo argumente našeg kolege, nego i proceduralno smatramo da bi ovakav izveštaj Pretresno veće trebalo da smatra ekspertskim izveštajem.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey.

ADVOKAT HARVEY: Mi se pridružujemo argumentima gospodina Emmersona. O tome smo detaljno raspravljali van sudnice. U potpunosti se slažemo sa njime.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, imate li vi neke dodatne argumente?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude. Pažljivo sam saslušao ono što je rekla Odbrana i oni su se oslonili na argumente koje su već izneli u svom zahtevu da se balistički deo dokaza izuzme. Informacije koje gospodin Avramoviću daje u dodatku 66, mi, po svemu sudeći, to sada ne možemo da procenimo. Kad je reč o argumentu koji se odnosi na most, nema ničeg veštačkog u belešci gospodina Avramovića. Ta beleška je napisana pre nekoliko godina, to nije novi dokument, i sasvim je uobičajeno da se u Policiji pišu takve službene beleške, uključujući i razne dokaze prikupljene u istragama. To je normalan postupak. To je objašnjeno u drugom dodatku koji je dostavljen prošlog četvrtka, gde je objašnjeno na koji je način on došao od imena Gramoćelj/Gramacel do imena Glođani/Gllogjan i zašto se Gramoćelj/Gramacel pominje u jednom izveštaju, a Glođani/Gllogjan u drugom. Neću sada više govoriti o samoj suštini argumenta, jer ste vi o tome obavešteni. Kad je reč o drugom argumentu i o tome da su balistički dokazi tek puki zaključak, to su najbolji dokazi koji stoje na raspolaganju Tužilaštvu. I prema tome, mi smo ovo dostavili po Pravilu 94 bis iz predmeta Milutinović, pa je odlučeno da mi možemo da postavimo sva pitanja s tim u vezi, pitanja koja je sada pomenula Odbrana. Zato mi smatramo da sa stanovišta prihvatljivosti, da je na Pretresnom veću, da posle unakrsnog ispitivanja, utvrdi relativnu važnost ovog izveštaja i objašnjenja koja se mogu čuti. Prema tome, ne slažem se sa onim što je rekla Odbrana u vezi sa balističkim dokazima. Kad je reč o drugim pitanjima, časni Sude, ja sam u mom odgovoru već izneo te argumente. Ne želim da ih sada ovde ponavljam, zato jer su svima dobro poznati.

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da imamo grešku u transkriptu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, nije li tačno da je Višnjićev izveštaj dodatak izjavi po 92 ter.

TUŽILAC DUTERTRE: Izveštaj je dodatak i izjavi po 92 ter, koju je dao gospodin Avramoviću, današnji svedok. No, to je takođe dodatak Višnjićevoj izjavi. Tako, da je to, dakle, i u izjavi po 92 ter i u balističkom izveštaju, to je dodatak 63.

SUDIJA ORIE: Proceduralno gledano, ukoliko uvrstimo izjavu pod 92 ter, vi biste mogli da povučete vaš zahtev da se uvrsti izveštaj po 94 bis, jer je to već u spisu.

TUŽILAC DUTERTRE: Pa, to je mogućnost. Ostaviću Pretresnom veću da o tome odluči, imajući u vidu da je Odbrana izrazila želju da unakrsno ispita gospodina Višnjića.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak.

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA ORIE: Pretresno veće je razmotrilo sve argumente i sada će objaviti odluku, ali ne i celovito obrazloženje koje bismo želeli da kasnije detaljnije formulišemo. Govorim sada samo o balističkom delu. Pretresno veće neće izuzeti iskaz gospodina Avramovića u vezi sa balistikom, u paragrafima koje ste naveli vi gospodine Emmerson. No, Pretresno veće neće uvrstiti izveštaj Višnjića kao dodatak tome. Postoji zahtev da se Višnjićev izveštaj uvrsti po Pravilu 94 bis. U vezi sa time izneseni su prigovori, između ostalog i to, da gospodin Višnjić nije kvalifikovan da bude ekspert. Pretresno veće će razmotriti te prigovore. No, Pretresno veće se već odlučilo, da ukoliko uvrsti izveštaj, sigurno će Odbrani dati pravo da gospodina Višnjića unakrsno ispita. Prema tome, svaka pomisao da bi taj izveštaj mogao ući u spis, bez da se gospodin Višnjić ovde pojavi kao svedok, ne стоји. Možda ćemo, pre nego što donešemo konačnu odluku o uvrštenju Višnjićevog izveštaja, zatražiti da strane iznesu dodatne argumente. Obavestićemo vas o tome, a naše obrazloženje ove odluke kasnije ćemo izneti u detaljnijoj formi, da izbegnemo svaki nesporazum. Puka činjenica, da neki svedok, u nekom izveštaju, napiše da je neko nekom, na nekom mestu, ... ne znači da će Pretresno veće, samo na osnovu toga, to i da prihvati kao istinito. Istovremeno, Pretresno veće je svesno toga, da bi izuzimanje ovih dokaza, za sada, moglo uzrokovati probleme u vezi sa svim dokazima do kraja suđenja. Jer, obično se svi dokazi procenjuju zajedno. Neću dalje govoriti o razlozima, o tome ćemo vas detaljnije obavestiti. Toliko, dakle, o balistici. A sada ostaju relevantni delovi i bojim se da moramo da idemo redom.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, da li bi Pretresno veće moglo da mi kaže, šta moramo da napišemo u vezi sa dodatkom, u parrafu 197? Moramo da izbrišemo zadnju rečenicu, to sam shvatio, ali ostatak nisam dobro shvatio. Mogu li da dobijem uputstva Pretresnog veća o tome kako da to sad ponovo napišemo.

SUDIJA ORIE: Nije mi jasno, šta mislite da kažete, da morate da izbrišete zadnju rečenicu. Pa, to Pretresno veće nije reklo.

TUŽILAC DUTERTRE: U dodatku 63, paragraf 197. pominje se balistički izveštaj. Nisam sasvim siguran, šta biste vi želeli tačno da Tužilaštvo rediguje, imajući u vidu odluku koju ste upravo doneli. Šta to želite da napišemo u vezi sa tom odlukom?

SUDIJA ORIE: Pa, da pokušamo da se snađemo u ovoj prilično haotičnoj situaciji. Drugi dodatak je Gramoćelj/Gramacel - Glođan/Gllogjan, je li tako?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, tako je.

SUDIJA ORIE: Bojim se da nemam pred sobom taj primerak na papiru.

(Pretresno veće i pravni referent se savetuju)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, meni nije sasvim jasno da li ste vi pominjali prilog 63 u paragafu 67. Da pogledamo najpre to.

TUŽILAC DUTERTRE: Taj aneks je upravo izveštaj balističara, gospodina Višnjića.

SUDIJA ORIE: Da, moguće da ja imam nepotpunu verziju. Gde mogu da pronađem 197. u izjavi 92 ter? Ja imam primerak samo do 193.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, radi se o pasusu 187.

SUDIJA ORIE: Dobro, to je bar razrešilo jedno pitanje. 187. pominje izveštaj Višnjića. Kao što smo rekli, ovaj prilog nije prihvaćen, a to znači da ono što svedok ovde kaže, to je u ovom trenutku, još uvek, samo u vazduhu. Dakle, to je nešto što nije potkrepljeno tim materijalom. Ako bismo, bar, mogli ovde da izvršimo redakciju, ne bismo čak ni znali, mislim da to nije problem, da uopšte postoji izveštaj. Međutim, bar, kao što sada vidimo, još uvek, u poslednjem redu, tu se i ne navode čaure, a to bi mogao biti dobar razlog da se ne prihvate nalazi. Međutim, to još ne znamo, za sada. Prema tome, Pretresno veće još uvek nije dalo nikakvu svoju odluku o tome. I, pre svega, Pretresno veće mora još uvek da razmotri da li da uopšte prihvati ovaj izveštaj, ne kao prilog ovoj izjavi, već kao izjavu po Pravilu 94 bis. Pretresno veće nije još u vek odlučilo o tome i molim da čujem dalje argumente, a jedna stvar je jasna, da izveštaj čiji se autor zna, ne bi trebalo da igra u tome ulogu, a da ga gospodin Višnjić ne bude tu za unakrsno ispitivanje. Koliko je meni poznato, gospodine Emmerson, vi ste razmišljali o unakrsnom ispitivanju i smatrali ste da to ne bi bilo efikasno u sadašnjim okolnostima. Prema tome, nikakve druge instrukcije sada nećemo dati što se toga tiče.

ADVOKAT EMMERSON: Mogu li samo da nešto kažem. U osnovi, radi se o paragafu 189. gde se tvrdi da svedok, navodno, kako se vidi iz tog paragrafa, svedok navodno, ponavlja taj aneks 6, dakle, onaj originalni izveštaj sa mesta zločina, a zatim imamo izveštaj Višnjić, koji se odnosi na Gramočelj/Gramacel, a ne na Glodane/Gllogjan.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Drugim rečima, paragraf 189, u stvari, tumači dokument koji Pretresno veće u ovoj fazi ne prihvata.

SUDIJA ORIE: Naravno, to se podrazumeva. Mi bismo morali da idemo od reda do reda i da kažemo za svaki red, tu se navodi to i to, a ovde to i to. Mislim da je jasno šta je stav Pretresnog veća. Mi ćemo, naravno, razmotriti, ovaj Višnjićev izveštaj i videti da li on može biti od koristi Pretresnom veću. Međutim, ukoliko mi eksplicitno ne budemo prihvatali to, onda taj komentar neće biti usvojen i Pretresno veće neće na to da se obazire.

ADVOKAT EMMERSON: U redu. To je usvojeno, ali uslovno.

SUDIJA ORIE: Pa, u kasnijoj fazi mi ćemo odlučiti da li je gospodin Višnjić sudski veštak ili ne i da li je taj izveštaj neprihvatljiv. Naravno, ja shvatam da vi želite da vršite svoju dužnost i, naravno, da se, pre svega oslanjate na suštinu, a ne na formu, a to je i posao advokata. No, mislim da je to sada jasno. Da sada pokušamo da razrešimo sledeće pitanje i to u što kraćem roku. Ako sam dobro shvatio, pasus 11. nije još uvek razrešen i dalje je sporan.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, videćete da se suštinska priroda našeg prigovora odnosi na prethodne svedoke koji su bili u sličnoj kategoriji, kada su izvlačene generalizacije i zaključci, ukoliko su oni ukazivali na to, na osnovu istrage i odgovornosti tog svedoka, odnosno zone odgovornosti i mi, u tom slučaju, tvrdimo da oni nisu prihvatljivi kao dokazi o istinitosti tog sadržaja. A paragraf 11, u osnovi, svodi se na generalizaciju i ne navodi se uopšte, otkuda to potiče.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJE ORIE: Gospodine Dutertre, recite nam, molim vas, šta je ova konsolidovana izjava, po Pravilu 65ter, konsolidovana izjava svedoka. Ona se uvodi u izveštaju. Recite nam, molim vas, pod kojim je ona brojem uvedena po Pravila 65 ter?

TUŽILAC DUTERTRE: To je 65 ter, 1401, a dva dodatka, ako mi dopuštate, su 1496 i 1497.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Dobro, da idemo dalje.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Što se tiče pasusa 11, Pretresno veće odbacuje prigovor, a istovremeno, gospodine Dutertre, ukoliko ne biste mogli da nam date detaljnije faktičke osnove, onda ti dokazi ne bi bili mnogo korisni za Tužilaštvo. Sledeći je paragraf 13. Ja sam juče izneo jedan predlog, gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Pretresno veće je dalo svoje sugestije, imali smo konstruktivnu debatu o tome i mi to prihvatom.

SUDIJA ORIE: Da li to znači da ste se predomislili od juče. No, gospodine Emmerson, vidim da vi verovatno imate još nešto.

ADVOKAT EMMERSON: Da, časni Sude. Vidite, ja sam zabrinut, a moguće da je to isti problem kao ono što ste rekli u paragrafu 11. No, moj problem je,... tumačenje onog dela paragrafa koji glasi: „Kada su poslednji preostali Srbi izbačeni ili kidnapovani iz Dečana/Dečan, sa obe strane puta Dečani/Deçan – Peć/Pejë“, a zatim su nabrojana određena sela.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Mi opet tvrdimo da je to, pošto nema konkretnih materijala i da Pretresno veće nije čulo nikakve konkretnе dokaze, da je to ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, neće vas iznenaditi da ovo Pretresno veće ima isti stav prema ovome. Dakle, izbacit ćemo deo koji glasi: „Oružani sukob je počeo otprilike 23, 24. aprila“. Treba na taj način izvršiti takvu redakciju, gospodine Dutertre, da se datum zadrži „datum kada su poslednji preostali Srbi kidnapovani ili izbačeni iz Dečana/Dečan“. Onda ćemo čuti od svedoka kako on zna da se to dogodilo tih dana. Međutim, početak oružanog sukoba i oružani sukob, to ćemo izbaciti. Pretpostavljam da ćete to na odgovarajući način redigovati. Idemo sada na paragraf 32. Problem kod 32. su bile poslednje dve rečenice: „Iz opisa žrtve, koji je dao Kalamashi, krivični inspektor koji su ga intervjuisali došli su do zaključka o identitetu te osobe. Nisam siguran da li su njihovi zaključci bili da je žrtva bio Milovan Vlahović ili Miloš Radunović. “ Tu se zapravo kaže, da su izvedeni zaključci, a ja ne znam koji su zaključci. Ne znam, gospodine Dutertre, u kolikoj meri vi smatrate da nepoznati zaključci mogu da potkrepe vaše argumente, kao tužioca.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, što se tiče ovog pasusa, svedok se seća da su drugi izvukli zaključke, i prema tome, svi uviđaju da su takve primedbe spekulativnog karaktera, a na Pretresnom veću je da proceni važnost toga. A poslednja rečenica, koja je u korelaciji sa tim, da se radi o jednoj ili drugoj žrtvi, jeste da je malo neodređeno, ali mislim da nije neprihvatljiv.

SUDIJA ORIE: Da, ali koja je njegova težina kao dokaza? Šta mi iz ovoga možemo da zaključimo? Jer, vi sami kažete da je to procena, ... šta to dokazuje, da bi to mogle biti te dve osobe isto kao i bilo ko drugi?

TUŽILAC DUTERTRE: Pa, časni Sude, po onome što je svedok rekao i kako sam ja to shvatio, to znači da se, prema zaključcima kriminalističkih inspektora, radi o jednom ili o drugom, od ova dva pojedinca, koji je žrtva. Međutim, Tužilaštvo neće na tim rečenicama insistirati preterano.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, te poslednje dve rečenice treba brisati.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, ako mogu jednu, da tako kažem, uzgrednu napomenu ovde da kažem.

SUDIJA ORIE: Da. Međutim, mi smo već sada izbrisali ove poslednje dve rečenice.

ADVOKAT EMMERSON: U redu, hvala. A i prve dve rečenice sledećeg pasusa bave se istom problematikom. Da samo nešto kažem sada o ovome. Ja nisam stavio prigovor, a ni oni koji zastupaju druge suoptužene. Dakle, mi nismo imali prigovor na usvajanje preko izjava ovog svedoka, koje je navodno zabeležio Bekim Kalamashi u toku svog zarobljeništva. Ti pasusi moraju se shvatiti, a i Odbrana ih je tako shvatila, da se oni podnose, ne zato da bi

se pokazalo da je istinit njihov sadržaj, već da se pokaže koji je bio cilj istrage, odnosno, da bi se opravdala istraga na kanalu. Prema tome, ako je na toj osnovi argument iznesen, onda valjano ispitivanje tih izjava, je pitanje koje bi moglo biti od pomoći Pretresnom veću, ali ne kao što mi smatramo, da su oni potencijalni dokazi o istini. Ako to stavimo po strani, mi ne bismo ustvrdili da su to primereni argumenti za te izjave i da se one na toj osnovi usvoje. Prema tome, ovi pasusi o kojima sada govorimo, a vi ste upravo isključili poslednje dve rečenice iz paragrafa 32., su zapravo izrazi mišljenja nekog trećeg lica, a ne svedoka, koje ovaj svedok prepričava, u smislu izjava koje se ovde usvajaju, i to ne kao istina o njihovom sadržaju, u vreme kada je data izjava.

SUDIJA ORIE: Da, to mi je jasno. Samo da ponovo pročitam to. Da, uz isto upozorenje kao i ranije, dakle, prvih devet redova iz paragrafa 33. nisu, dakle, izbačeni. Prelazimo sada na paragaf 96. Poslednja rečenica: „Činilo se da je to korišćeno kao neka vrsta zatvora, a takođe i kao poligon za vežbe.“ Jasno je da se tu radi o mišljenju, gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, ja bih rekao da je to, možda, na granici između mišljenja i zapažanja. Radi se o nečemu što je svedok video na licu mesta, a osim toga, on je policajac, kriminalistički istražitelj i on daje komentar na osnovu onoga što je video. Prema tome, mislim da to nije neprihvatljivo.

SUDIJA ORIE: Pa, govorimo o poslednjem redu 96. a u 97. nalazimo nešto što se čini više kao opis činjenica. Možda bismo mogli da izbacimo to mišljenje, da to izbrišemo.

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA ORIE: Dakle, poslednji red u 96. se briše, a istovremeno, da kažem i Odbrani, da, naravno ukoliko svedok dode do zaključka, da je u Evropi svetlo noću, a mračno danju, onda, naravno, ako bismo mi to ostavili to ne bi značilo da bi Pretresno veće sledило takvo mišljenje i takve zaključke. I ovde se ne radi o zaključku koji bi Pretresno veće prihvatile sve dok ne bi došlo do takvog zaključka na osnovu činjenica koje se iznesu. Sada idemo na 98.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, mislim da smo prevideli drugu rečenicu 97.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak.

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude, kada je reč o rečenici u pasusu 97. ja ću postaviti dodatna pitanja svedoku, kao što sam to već rekao u odgovoru, koji smo juče poslali Odbrani.

SUDIJA ORIE: Da. To je isključeno. Naravno, vi možete postavljati bilo koja pitanja koja bi mogla potkrepliti ono što je ovde izloženo kroz zaključak. Prema tome, to se isključuje. Onda, treba da pogledamo paragaf 98.

(*Pretresno veće se savetuje*)

TUŽILAC DUTERTRE: Časni sude, ako mogu.

SUDIJA ORIE: Da, izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, Tužilaštvo, takođe, smatra da paragraf 98. počiva na elementima koje je svedok video sa onog mesta gde se nalazio. Konkretno, u paragrafu 99. svedok je posmatrao ciljeve. Kada komentariše video koji mu je pokazan, on je mogao videti te mete. Prema tome, ovo što je ubačeno u pasusu 98. počiva na objektivnim elementima koje je svedok video na licu mesta.

SUDIJA ORIE: Pa, videćemo da li će Pretresno veće doći do istog zaključka. Gospodine Dutertre, paragraf 98. treba da bude redigovan na takav način, tako da ostanu činjenice, tj. iza farme, ekonomije, svedok je govorio o jednom području gde je bilo nekoliko podignutih prepreka a dalje tu se nalazio prostor ograđen bodljikavom žicom. Ako biste hteli da pitate svedoka na šta ga je to navelo, na kakvu misao i zbog čega, vi to možete učiniti sa svedokom, Recimo da poredi činjenice koje je ranije u svom životu imao prilike da uoči, kada bi video vojni poligon za obuku, to bi bilo pravično, ali ne da se izlaže na ovaj način, ... ovde, kao mišljenje, gde vi u stvari pozivate Pretresno veće da sve zajedno to pogleda i da onda iz toga izvuče svoje zaključke.... Dakle, da Pretresno veće prvo pogleda paragraf 99. pa da onda iz 98. shvati gde su podignite zapreke, i iz toga zaključi da se radi o poligonu. Ja moram da vam kažem da ima mnogo slučajeva gde se nalaze podignuti objekti, a koji mene ne podsećaju na poligone. Prema tome, to je nešto što treba ispitati dalje sa svedokom. Zatim, imamo pasus 170. Meni tu nije bilo sasvim jasno šta je još tu ostalo nerešeno.

ADVOKAT EMMERSON: Pa, ako ja mogu da vam pomognem.

SUDIJA ORIE: Da.

SUDIJA ORIE: Tužilaštvo je pristalo da se tu ograniči,... da to do kraja pojasnim. Prigovor počinje na kraju prve rečenice, nakon ove zagrade gde se pominje aneks 68. Tužilaštvo se složilo da preostali deo tog pasusa izbriše, osim sledeće rečenice: „Isuf Hoxaj je bio policijski doušnik za sitne prekršaje. “ I drugu, s kraja rečenicu: „Isuf Hoxaj je nestao, negde između Prizrena/Prizren i Štimlja/Shtime. “ Kao prvo, što se tiče ove prve, od te dve rečenice, Odbrana bi mogla da prihvati, ukoliko je svedok u stanju da postavi valjane činjenične osnove za to. Onda bi sama ta informacija mogla da bude usvojena. Međutim, da bismo znali da li je takav slučaj, to je nešto što mi smatramo da bi trebalo ispitati, a ne da se uvede u izjavi po Pravilu 92 ter.

SUDIJA ORIE: Dakle, govorimo o prvoj rečenici.

ADVOKAT EMMERSON: Da, ova: „Isuf Hoxaj bio je policijski doušnik. “

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT EMMERSON: A kad je, pak, reč o drugoj rečenici, gde se tvrdi da je on nestao na nekom konkretnom mestu, to ne sme da uđe u spis, po našem mišljenju, zato jer to nisu informacije koje mogu biti pouzdane. Pogledajte, evo, šta kasnije piše. Tu postaje jasno da,

zapravo, svedok ne zna ništa o tome, ne zna kada se to dogodilo, misli da je bilo početkom 98., ne seća se okolnosti, ne zna da li je to bilo sa Hajrulah Gashijem. Tako da, u svakom slučaju, taj deo koji je nekonzistentan sa informacijama svedoka 8 ne bi smeо da bude uvršten u spis.

SUDIJA ORIE: Da li to znači da, sve što je nekonzistentno sa svedokom 8, treba izuzeti. Jeste li, stvarno, to mislili da kažete?

ADVOKAT EMMERSON: Ne, ja sam to samo dodao na kraju mog izlaganja. Hteo sam samo da skrenem vašu pažnju da se to ne poklapa sa onim što je ranije opisano. Međutim, bez obzira na to, jasno je, na osnovu onoga što piše u ovoj izjavi svedoka, da ovaj svedok ne može dati ništa što bi moglo zaista da bude od materijalnog značaja za Pretresno veće, kad bude presuđivalo o okolnostima.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre.

(Pretresno veće se savetuje)

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude, ja nameravam da postavim dodatna pitanja svedoku, kad je reč o izvorima informacija. Dakle, ovo što стоји u prvoj rečenici, da je Isuf Hoxaj bio sitni policijski doušnik, ja, zaista, ne vidim da postoji neka bitna razlika u karakteru ove i druge rečenice. A, naravno, mogu pitati svedoka o tome kako je on saznao da je Isuf Hoxaj nestao. Ja to mogu da ga pitam i ne vidim šta bi onda te informacije činilo neprihvatljivim.

SUDIJA ORIE: Dobro. Da stvari budu sasvim jasne, Odbrana predlaže da se izvadi sledeće: „Bio je neka vrsta varalice, često je bio viđen u društvu policajaca, verovatno je ubijen zato što je bio policijski doušnik.“ Znači, da se to izuzme. Još i sledeći red.

ADVOKAT EMMERSON: Oprostite, dopustite mi da razjasnim.

SUDIJA ORIE: A, da. Rekli ste i to, da je nestao, da i to treba izuzeti.

ADVOKAT EMMERSON: Idemo od početka: „Isuf Hodža bio je policijski doušnik za sitne prekršaje.“ Mi tvrdimo da je to odgovarajuće, ukoliko postoji osnov da svedok ima neke činjenične osnove za to. Zatim, sledeće dve rečenice: „Bio je neka vrsta varalice, verovatno je zato ubijen.“ To treba ukloniti, to smo se dogovorili. Sledeća rečenica, ovo: „Ne sećam se okolnosti njegovog nestanka, ne znam kada je nestao.“ Sve do kraja paragrafa je dogovorenno.

(Pretresno veće se savetuje)

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, nisam sasvim siguran šta sad Odbrana predlaže da ostane, a šta da se ukloni. Ja sam mislio da je Odbrana pristala na to da zadržimo prvu rečenicu: „Isuf Hoxaj bio je sitni policijski doušnik.“ A da se ostalo ukloni. Još uvek postoji i neslaganje u vezi sa rečenicom da je nestao negde između Prizrena/Prizren i Štimlja/Shtime, u prevoju Dulje.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće nije zbuljeno i još ništa nije odlučilo. Ali, sada će odlučiti. U paragrafu 170. izuzimaju se sledeće dve rečenice: „Bio je neka vrsta varalice i često je bio viđen u društvu policajaca. Verovatno je ubijen zato što je bio policijski doušnik.“ Ostatak, uključujući rečenicu: „Isuf Hoxaj nestao je na prevoju Dulje, između Prizrena/Prizren i Štimlja/Shtime.“, neće se izuzeti. Istovremeno, gospodine Dutertre, kad svedok objasni, ... i to relativno detaljno, ono što ne zna, Pretresno veće bi naravno prihvatiло mesto gde je Isuf Hoxaj nestao, na osnovu ovog iskaza, ali bi, ipak, prvo trebalo da zna na kojoj osnovi svedok kaže da je ovaj nestao baš na tom mestu. Mislim da je time sve rešeno.

ADVOKAT EMMERSON: Dopustite mi da kažem samo još jednu stvar. Sada smo, zaista, potrošili vredno vreme Pretresnog veća da se na ovakav način usaglašavaju stavovi.

SUDIJA ORIE: Ne, ja predlažem da vas sledeći put u 10 uveče, nazovem i da čujem jeste li došli do zaključka i da se to napravi između 10 i ponoći, a ne ovako između 9,15 i 10,15.

ADVOKAT EMMERSON: Možda ja mogu da dam alternativni predlog. Imajući u vidu da je to izjava 92 ter i da su to materijalu koji se mogu uvrstiti usmeno, ukoliko bude nekih sumnji, ... a sada bi stranama, pogotovo Tužilaštvu, moralo biti jasno kakvi će biti prigovori. Prema tome, ako ima nekih sumnji oko pasusa u izjavi svedoka, Tužilaštvo ništa ne sprečava da to izuzme iz izjave i da o tome ispituje usmeno. Jer, niko od nas ne želi da bude u situaciji da se koristi vreme Pretresnog veća da bi se radile ovakve stvari, koje su se mogle ispitati usmeno.

SUDIJA ORIE: Da, slažem se. Trebalo bi nam manje od sat vremena da se u glavnom ispitivanju reše sve ove stvari koje ste vi hteli da napravite na papiru, gospodine Dutertre. Molim da se sada svedok uvede u sudnicu.

(Pretresno veće se savetuje)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Avramoviću, nadam se da ste uspeli da popijete kafu. A sada želim da vas još jednom podsetim da ste i dalje vezani svečanom izjavom koju ste dali juče, na početku vašeg svedočenja, iako vi do sada niste svedočili o materijalnim pitanjima za ovaj predmet. Sada će vas ispitivati gospodin Dutertre, zastupnik Tužilaštva.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Da li želite da ja prezentujem izjavu svedoka, iako još nismo napravili redigovanu verziju po 92 ter.

SUDIJA ORIE: ... pa, ako delovi nisu prihvatljivi, to onda ne znači da atestacija, ... da, možda bolje da ja ipak ne pokušavam da predvidim šta će biti. Bolje je da se to, onda, napravi za celu izjavu, a da se uvođenje ograniči na one delove o kojima smo razgovarali. Izvolite nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Još jedno pitanje, odnosno komentar. Imate ovde konsolidovanu verziju za srpskom jeziku, engleski prevod i dva dodatka. Povrh toga, svi su ti dokumenti poslati Pretresnom veću, a postoji još jedan indeks pomoću kog možete da se snalazite u raznim dodacima, stranicama i paragrafima, po 65 ter. Kad je reč o dodacima, sa tehničkog stanovišta, sećate se u vezi sa gospodinom Sefom, da su ti dodaci bili fizički vezani za konsolidovanu izjavu i sve je to dobilo jedan dokazni broj i to onda nije bio problem, zato jer je to bio jedini svedok koji je davao izjavu o tim dodacima. Međutim, u ovom slučaju, više svedoka je već ispitivano i još će biti ispitivano o tim dodacima. I zato predlažem, da svaki dodatak dobije posebni dokazni broj i da stvari budu jasno numerisane, kako bismo mogli da se snalazimo u tim materijalima, i Tužilaštvo i Odbrana, da ne moramo da pretražujemo ceo sistem dokumenata kako bismo pronašli o kojem se tačno dokumentu govorи.

SUDIJA ORIE: Prepostavljam da tu neće biti problema.

(Pretresno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Predstavnica Sekretarijata želi popis, ona će proveriti, ... ne, ništa još nije primila. Pretresno veće jeste primilo, pa vas molim da i predstavnici Sekretarijata to predate.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Dakle, uklonićemo dodatak 63 za tog popisa. Mislim da sam dao poslužitelju dve fascikle sa glavnom izjavom i dodacima.

SUDIJA ORIE: Da, nastavite sada, jer bismo želeti da čujemo svedočenje svedoka.

TUŽILAC DUTERTRE: Da.

svedok: Nebojša Avramović

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DUTERTRE

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, vi ste u maju i junu 2007. godine, dali objedinjenu izjavu, u kojoj pominjete neke dodatke, kao i dodatnu izjavu. Svi ti dokumenti nalaze se u fasciklama koje vam sada pokazuju. Da li prepoznajete ove izjave i ove dodatke? Da li je to izjava koju ste vi dali?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Kad je reč o pitanjima koja su vam postavljena tokom sastavljanja izjave, recimo, kad bismo vam danas postavili ta ista pitanja, da li biste vi na njih odgovorili na isti način?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Da li to predstavlja tačnu i istinitu verziju vaše izjave svedoka?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. A sada, gospodine Avramoviću, postavljaču vam razna pitanja i kad budete odgovarali, molim vas, da se obraćate Sudu, jer zapravo odgovorate Pretresnom veću. Moje prvo pitanje odnosi se na paragraf 170. vaše konsolidovane izjave, to je glavna izjava. I u tom paragrafu, stoji: „Isuf Hoxaj bio je policijski doušnik za sitne prekršaje. “ Pogledajte, dakle, molim vas, pismenu kopiju vaše izjave i objasnite nam kako vi to znate da je Isuf Hoxaj bio policijski doušnik za sitne prekršaje?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Pa, znam iz razgovora sa kolegama koji su sarađivali sa njim, sa kojima je on, u stvari, sarađivao.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A da li nam možete dati imena tih kolega, sa kojima ste vi razgovarali o tome?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tačno da se setim imena, ali to su kolege iz Kriminalističke policije, inspektori, kriminalistički inspektori.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gde su bile stacionirane te kolege?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: U Đakovici/Gjakovë.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A gde ste vi imali te razgovore sa njima?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Na poslu, znači, u policiji, u Đakovici/Gjakovë.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: To je bilo pre nego što ste napustili Kosovo 99. godine?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Recite nam, molim vas, gospodine Avramoviću, koje su tačno reči iskoristile vaše kolege, kad je reč o Isufu Hoxaju?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, on je bio saradnik službe u vezi sitnih krivičnih dela, obijanja prodavnica, trafika. Znači, on je bio u stalnom kontaktu sa policajcima i davao im je podatke o izvršiocima tih krivičnih dela i često je bio sa njima u društvu, vidjen.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Kad vi kažete, da je provodio vreme sa njima, mislite tu na vaše kolege?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A sada jedna druga rečenica, u paragrafu 170.

Pročitaču to sada. „Isuf Hoxaj nestao je na prevoju *Dulje*, između Prizrena/Prizren i Štimlja/Shtime. “ Kako ste znali da je on nestao baš na tom mestu između Prizrena/Prizren i Štimlja/Shtime?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je to zvanično zavedeno. Znači, u prijavi koju je njegova familija podnela o nestanku lica, taj podatak.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Jeste li vi videli taj izveštaj?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. Da li se sećate nekih drugih detalja tog izveštaja?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se da je njegov sin podneo tu prijavu, koliko se ja sećam.

TUŽILAC DUTERTRE: Čini mi se da se moja pitanja ne prevode.

SUDIJA ORIE: Mi sad ne možemo da proverimo šta je tu rečeno. Vi ste govorili na francuskom, da li je prevedeno, ... ali vidim strana 32, peti red, pitanje nije prevedeno. No, istovremeno vidim da je svedok nastavio da odgovara, odnosno odgovorio na pitanje. Možete li da ponovite taj deo pitanja i odgovora?

TUŽILAC DUTERTRE: Da. Moje pitanje, u trećem redu, 32 strane, bilo je, da li je ovaj svedok sam video taj izveštaj. A drugo pitanje, u petom redu, bilo je, da li se on seća i nečeg drugog iz tog izveštaja.

SUDIJA ORIE: Da. Izgleda da je to onda prevedeno na jezik svedoka, ali nije bilo prevedeno na engleski i to je počelo još na strani 31, 25 red. Oni koji slušaju engleski kanal, da li su sada dobili prevod ovih pitanja?

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da nisam čuo samo ovo poslednje pitanje, ali u svakom slučaju iz odgovora je postalo jasno kako je glasilo pitanje.

SUDIJA ORIE: Dobro. Nećemo sada ulaziti u to što je problem sa transkriptom, što sa prevodom. Idemo dalje. Jer, izgleda na osnovu odgovora svedoka, da je razumeo vaša pitanja. Možda da vi to sumirate sada, gospodine Dutertre, a onda da nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: Da. Dakle, moje poslednje pitanje, da li se svedok seća još nekih drugih detalja iz tog izveštaja, kojeg je sam mogao da pročita. To je bilo pitanje u petom redu, ako se ne varam.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Dakle, rekli ste da je njegov sin prijavio njegov nestanak. Da li se sećate još nečeg u vezi sa tim?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Samo toga se sećam. Ne sećam se nekih detalja drugih.

SUDIJA ORIE: Gledam sada koliko je sati. Trebali bismo da idemo na pauzu. Da li je ovo pogodan trenutak.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, nema problema.

SUDIJA ORIE: Onda ću prvo zamoliti da se svedok isprati iz sudnice. Gospodine Avramoviću, sada ćemo imati pauzu, skoro pola časa, ali moramo još par stvari da rešimo sa gospodinom Dutertream.

(svedok napušta sudnicu)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, budući da predlažete da se uvrste u spis svi dodaci. dodatak 65, a to je izveštaj o napadu na *Maslavare*. U izveštaju stoji da tamo ima 16 fotografija, ja sam našao samo 12. Možda to ne treba ovog časa da se reši, ali molim vas da to proverite tokom pauze. I zatim, još jedna stvar. U ovom izveštaju, takođe, vidimo da crtež lica mesta, koji ide uz izveštaj, vidimo da je legenda prevedena. Ali, ako pogledamo dodatak 64, a to je izveštaj o događajima od 24. marta, tu nalazim nekoliko skica, ali samo za jednu od njih vidim legendu. Druge skice nemaju legende, pa se pitam, kako ste vi to zamislili da Pretresno veće razume te skice ukoliko nema prevedene legende. Pa vas molim da to pokušate da rešite tokom pauze. Nastavljamo sa radom u 11 sati.

(pauza)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, pre nego što nastavimo, samo dve napomene. Kao prvo, popis u aneksu dodatom uz izjavu po 92 ter, opisuju se dokumenti kao prilog taj i taj, bez da se daje valjani opis, tako da je teško snaći se u tome. A kao drugo, vidim tu stare ERN brojeve, zatim nove ERN brojeve i to je jako zbunjujuće. U izjavama 92 ter vi se pozivate na stare ERN brojeve, koji nisu oni poslednji koji su prihvaćeni, već su ti brisani, pa ne znam čemu, uopšte, da se dodeljuje novi ERN broj, bez da se onaj prethodni izbriše. Mene to jako zbunjuje i ne znam o čemu se radi.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, u vezi sa ovom drugom napomenom, razlog je u tome što smo mi u izjavi svedoka izložili dokumente uz stare ERN brojeve, a zatim su oni ponovo pripremljeni i dodeljeni su im novi ERN brojevi i zbog toga, u indeksu nalazite i stari i novi ERN broj. No, u osnovi, u vreme kada smo mi uzeli tu izjavu, samo smo raspolagali tim prvim ERN brojem.

SUDIJA ORIE: Ja to razumem, ali kada čitam izjavu i kada se tu pominje ERN broj, ja najpre onda moram da pogledam taj popis iz aneksa, da bih onda našao koji je to ERN broj. Ja sam uvek mislio da taj ERN broj postoji zbog toga da bi se dokument odmah mogao prepoznati, dakle, da je to jedinstven broj, pa ne vidim koji je smisao da se daje novi broj kada već postoji taj dokument identifikovan pod starim brojem.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, to je samo zbog toga što su svi ti razni dokumenti bili prepakovani, da tako kažem, i neki su imali brojeve, a neki su imali rukom napisane oznake i oni su uvedeni kao novi dokazni predmeti. I zbog toga je dodeljen novi ERN broj.

SUDIJA ORIE: Pa, ja vidim da vi to u dokumentu dajete. Vi kažete, aneks 59, koji, naravno ukoliko je dokument dovoljno precizno identifikovan, a vidim recimo, takođe, da tu istražitelj ponovo potpisuje taj dokument, nije mi, uopšte, jasno čemu sve ovo. I ukoliko, i kad god je moguće to izbeći, molim vas, da to izbegavate.

TUŽILAC DUTERTRE: Tako ćemo učiniti ubuduće.

SUDIJA ORIE: Imate li još informacija. Ona dva pitanja koja sam pokrenuo, to su paragraf 16. i 12. i prevod onih crteža ili bar njihova legenda, i to u vezi sa istragom od 24. marta 1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude, kada je reč o fotografijama, jedan broj fotografija nedostaje. Nakon što sam proverio u sistemu, čini se da u prvočitnom dokumentu te fotografije nisu bile integrisane i moramo sada da proverimo da vidimo da li su ti dokumenti priključeni ili ne, ili se, pak, samo mogu prizvati na ekran i moguće da je to objašnjenje, zbog čega te dve ili tri fotografije nisu uključene ovde. Mi i dalje ispitujemo to pitanje. Dakle, kada pokušamo da otvorimo dokument sa sadašnjim ERN brojem, te fotografije se ne pojavljuju. Što se tiče prevoda, za sada još uvek ne postoji, no činimo sve što možemo kako bi Odbrana i Pretresno veće dobili te prevode u najskorije mogućem roku.

SUDIJA ORIE: Hvala. Pretresno veće bi to cenilo. Kada čitamo ove dokumente i kada ih gledamo prvi put, prosto nas to iznenaduje, a čini se da vama te stvari nisu ni pale na pamet. No, sada možete nastaviti sa ispitivanjem. Gospodine Avramoviću, sada ćemo nastaviti sa vašim svedočenjem.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, imam nekoliko pitanja u vezi sa paragrafom 11. vaše izjave. Vi ste rekli da su u januaru i februaru 1998. godine, mnoga civilna vozila bila napadana noću, na putu Đakovica/Gjakovë - Peć/Pejë. Recite nam, kako znate za taj podatak?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Za taj podatak znam, zato što sam učestvovao u mnogim istragama povodom tih napada.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A recite nam, molim vas, koliko ste takvih razgovora vi vodili u vezi sa tim napadima na civilna vozila?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Radio sam uviđaj na nekoliko vozila koja su napadnuta u tom periodu.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A recite nam, da bismo pojasnili koja je bila vaša uloga u tim razgovorima. Dakle, koliko je takvih istraživačkih događaja?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam učestvovao u nekoliko, pet-šest možda, ali znam da su i moje kolege isto, takođe, učestvovale u nekoliko istraživačkih događaja.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A recite nam, molim vas, u načelu, koliko je bilo napada koja su izvršena na civilna vozila na tom putu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačan broj, ali bilo je desetak, sigurno, možda i više.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. Gospodine Avramoviću, vi ste rekli, u vašoj izjavi, u pasusu 11, da su žrtve bili Srbi i da je nakon nekog vremena policija otkrila da su Albanci koji su noću putovali, da bi bili prepoznati kao Albanci i da se na njih ne bi izvršio

napad, da su oni ostavljali upaljeno svetlo u vozilima i onda, kada su bila upaljena ta svetla, ta vozila nisu bila napadana. Recite Sudu, molim vas, kako ste vi saznali za to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: To sam saznao od mojih kolega koji su došli do tih podataka.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A da li se sećate imena tih kolega koji su vam rekli te podatke?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A u kom periodu ste vi saznali za te informacije, od tih kolega? Shvatam da se ne sećate tačno, naravno, njihovih imena, ali da li sećate kada su vam to rekli?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, taj podatak je tek nešto kasnije saznat, posle možda mesec-dva.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A kako su vaše kolege došle do tih informacija, ako to znate?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Sigurno razgovorom sa pripadnicima, sa teroristima koji su bili uhvaćeni tada, najverovatnije.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. Sada bih zamolio da vidimo jedan video insert, to je video V00-601, 20. minut, 24. sekunde, minut i 51 sekundu. To ćemo sada prikazati u ...

SUDIJA ORIE: Da li ima nekog teksta u tom videu?

TUŽILAC DUTERTRE: Da.

SUDIJA ORIE: Da li ste dali kabinama transkripte tih tekstova?

TUŽILAC DUTERTRE: Postoji titl.

SUDIJA ORIE: Znam to. No, da li znate kakva je procedura kada se radi o zvuku i video snimcima?

TUŽILAC DUTERTRE: Mislim da transkript nije dat prevodiocima, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Pre nego što pustite taj video, molim vas da to učinite, jer inače ne možemo da nastavimo. Postupak ovde, gospodine Dutertre, je takav, a trebalo bi da vi to znate, trebalo bi da je o tome bilo reči u vašem timu, dakle, postupak je da, kako bi se dobio potpuni transkript na oba jezika ovog Tribunala, potrebno je da jedan prevodilac na papiru prati tekst, da bi proverio da li taj tekst transkripta odgovara izgovorenim rečima, dok drugi prevodilac, koji najčešće ne može uopšte da prati tu brzinu kojom se govori u video snimcima, on prevodi, taj drugi prevodilac dakle, na osnovu pisanih transkripta. Tako onda dobijamo prevod, puni prevod na oba jezika i to je postupak koji je mnogo puta objašnjen i iznenađen sam da se vi niste pripremili na adekvatan način, kako biste sledili taj postupak. Prema tome,

u ovom trenutku nema nikakve koristi od toga da se pušta taj video snimak, a molim vas da pripremite taj transkript, kako bismo taj video snimak videli kasnije.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, gospodine predsedniče, izvinjavam se zbog toga, upravo pripremamo transkript, a ja ću sada preći na jednu drugu temu.

SUDIJA ORIE: Prepostavljam da već imate pripremljen transkript, samo treba da se odštampa, je li tako? Jer, ako moramo sada da počnemo da pripremamo taj transkript, onda bi to odnelo puno vremena.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, imamo taj transkript, samo ga pripremamo sada za štampu.

SUDIJA ORIE: U redu. Onda se postarajte da to što pre bude dostavljeno.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, a Odbrana je dobila taj transkript.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, od marta 1998. pa do avgusta 1998. godine, kakve ste informacije dobili u vezi sa nestankom osoba u zoni koju ste vi opisali u aneksu 2, kao zonu koja nije bezbedna da se njome putuje?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, raspolagali smo podacima da svi Srbi koji su ostali na toj teritoriji, da su oteti, a takođe, svako ko je pokušao da uđe na tu teritoriju, isto je bio otet.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A na koji način je policija dolazila do takvih podataka?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Što od rodaka nestalih, što od saradnika Službe i od terorista koji su bili privedeni.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A u toku meseca marta 1998. godine, za koliko ste nestanaka lica vi čuli da se govorи?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Čuli smo za one sve koji su ostali na toj teritoriji da žive. Znači, na tom potezu. Za sve Srbe koji su ostali na toj teritoriji.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A da li se sećate...

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, samo da nešto pojasnimo. Da li to znači da na tom području više ni jedan Srbin nije ostao, koji nije bio kidnapovan.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: A kada se to završilo? Dakle, od kog trenutka su svi Srbi već bili kidnapovani?

SVEDOK AVRAMOVIĆ: To je bio kraj aprila i početak marta 1998. godine.

SUDIJA ORIE: Nastavite, gospodine Dutertre.

SUDIJA HOEPFEL: Ja imam pitanje. Da li ste vi to rekli da je to bilo krajem aprila, početkom maja, ili pak početkom marta? Nisam to razumeo.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Početkom marta 1998.

SUDIJA ORIE: Da bi ste opisali jedan trenutak ...

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Izvinjavam se, greška, maja.

SUDIJA ORIE: Nastavite, izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, kako ste vi saznali za te podatke, da li ste čuli razgovor svojih kolega ili ste videli neke izveštaje ili je, pak, bilo nekih sastanaka u policiji? Dakle, na koji način ste vi saznali za te događaje, za te nestanke?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, na više načina. Video sam dokumenta o prijavi nestanka lica i u razgovoru sa mojim kolegama.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Nakon tog perioda, dakle, mart, april, maj, da li su neka druga lica, dakle, ne Srbci, takođe nestala u toj istoj zoni?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Pa, bili su i Albanci koji su bili lojalni ondašnjoj državi.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, da li se sećate imena Srba i Albanaca koji su nestali u tom periodu, a za koje ste vi znali?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se imena. Znači, kao što sam već rekao, lica koja su ostala na toj teritoriji, koja nisu uspela da pobegnu, znači to su Radošević, familija Radošević, familija Radunović, dva pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova, onda, Radunović Zdravko. Ne mogu sad tačno da se setim svih imena, ali ima ih dosta.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Kada kažete da je bilo dva pripadnika koji su radili za Ministarstvo unutrašnjih poslova, da li se sećate njihovih imena?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je Popadić Rade i Jovanović Nikola. Takođe i Remeštar Nenad.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Kada kažete Albanci lojalni vlasti, šta pod tim podrazumevate, gospodine Avramoviću? Vi ste pomenuli taj izraz pomenuli u jednom od svojih prethodnih odgovora.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, to su Albanci koji nisu hteli da uzmu oružje i da se bore protiv države.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Razumem. Gospodine Avramoviću, prelazim na drugu temu. Vi ste u pasusu broj 41. i 42. svoje izjave rekli, da je jedna ekipa bila sastavljena zbog toga...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Pre nego što gospodin Dutertre nastavi, ja nisam stavio nikakav prigovor u ovom poslednjem delu glavnog ispitivanja, s obzirom na nedostatak konkretnosti i

poznavanja pojedinačnih slučajeva, bilo o Srbima ili Albancima koji su opisani. To nisam činio pod pretpostavkom da su to informacije koje se, kao i ranije, traže od svedoka, kako bi se postavila baza tih istraga. Međutim, očigledno da se gospodin Dutertre oslanja na to kao dokaze o sadržaju. Prema tome, na toj osnovi sada stavljam prigorov.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, da li je to jasno?

TUŽILAC DUTERTRE: Da li se to odnosi na čitav niz pitanja koja sam postavio svedoku, ili samo poslednje?

SUDIJA ORIE: Mislim da ste vi mislili gospodine Emmerson na ceo niz pitanja.

ADVOKAT EMMERSON: Da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, da li ste vi učestvovali u istragama slučajeva otmica Srba ili Albanaca koje ste pomenuli pre par trenutaka?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam učestvovao, zato što nije bilo moguće vršiti uviđaj na toj teritoriji, u tom periodu.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Možete li da objasnите zbog čega je bilo nemoguće da se vrši uviđaj na toj teritoriji?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Zato što je ta teritorija bila pod kontrolom OVK.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Dakle, saznanja o tim slučajevima nestanka, koje ste vi imali, potiču od pripadnika porodica koji su podneli prijavu vašim kolegama, je li tako? Odnosno, od onih koji su podneli prijavu i iz razgovora sa vašim kolegama, je li tako?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A da li imate bilo kakve konkretnije informacije o nekom, o jednom od tih slučajeva nestanka koje ste pomenuli?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ponovite pitanje, ne razumem pitanje.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Vi ste pomenuli razna imena i konkretno ime dvojice policajaca, Srbina, koji su nestali. Imate li više detalja o slučaju tih policajaca?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znam samo iz prijava koje su tada podnete. Uviđaj nije rađen iz bezbednosnih razloga. Znam da su oteti na raskrsnici za Junik/Junik, znači u Rastavici/Rastavicë, prilikom vršenja redovnih dužnosti, kada su prevozili hranu.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A kako ste saznali da su njih dvojica nestali?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Pa, saznali smo od njihovih starešina, koji su prijavili nestanak.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, spomenuli ste ime Nenada Remeštara. Imate li neke dodatne detalje o tome šta se njemu dogodilo?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Prema mojim saznanjima, on je otet kada se vraćao od svoje kuće u Klini/Klinë, gde je stanovao, kada je dolazio na posao. Znači, na magistralnom putu Đakovica/Gjakovë – Priština/Prishtinë.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A koji je izvor te informacije?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, prijava rodbine i njegovih starešina.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Jeste li vi sami pročitali taj izveštaj?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, ali mislim da jesam.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Pomenuli ste imena Radunović i Radošević. Možete li da nam date nešto više detalja o tome, šta se dogodilo tim ljudima, a posle toga, pitaću vas koji je izvor te informacije?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, oni nisu uspeli da napuste svoje kuće u selima gde su živeli i oteti su. I, njihova familija je prijavila njihov nestanak.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Jeste li vi lično razgovarali sa članovima njihovih porodica?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, zato što su njihovi sinovi isto pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A sada idemo na paragafe 41. i 42. vaše izjave. Izjavili ste da je formiran tim istražitelja, da ode do jezera. I SUP je ispitao ljude koji su uhapšeni 3. septembra. Mene sa tim u vezi zanima sledeće. Da li je celi istražni tim došao u isto vreme ili ste dolazili jedan za drugim?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ceo istražni tim koji sam ja ovde naveo u ovom dokumentu, je istovremeno stigao na lice mesta.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Kad ste otkrili leševe kod betonskog zida, pri kraju kanala, kako ste tu informaciju prosledili vašim pretpostavljenim?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije preko radio veze.

TUŽILAC DUTERTRE: A sada želeo bih da pogledamo video. To je V00-6011, od 3 minuta 11 sekundi do 3 minute 36 sekundi. I za njega nemamo transkript.

(*Tužilaštvo se savetuje*)

TUŽILAC DUTERTRE: Obično to možemo odavde da pustimo, ali sada to ne funkcioniše.

SUDIJA ORIE: Ja to vidim na mom ekranu.

TUŽILAC DUTERTRE: Molim da pogledamo.

(*video snimak*)

TUŽILAC DUTERTRE: A sada molim da zaustavimo.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

(kraj video snimka)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, recite nam šta je to što možemo da vidimo u levom uglu?

TUŽILAC DUTERTRE: U stvari, možda bi trebalo da malo vratimo. Hvala.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne prepoznam šta je. Najverovatnije neko drvo ili panj neki.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A sada molim da pogledamo ostatak.

(video snimak)

TUŽILAC DUTERTRE: Još malo da vratimo unazad.

(kraj video snimka)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, kažite nam kog je dana snimljen ovaj video?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije 11. septembra 1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Je li to bilo istog dana kad su uklonjeni leševi, ili pre, ili posle?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Na koje leševe mislite?

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Mislim tu na početnu fazu istrage forenzičkog tima, koji je došao iz Beograda, da ukloni i pregleda tela.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: U tom vremenu, na toj lokaciji, još nije, taj dan je početak ekshumacije. Znači, to je snimak, najverovatnije pre početka ekshumacije.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. Na ovom video snimku, koji je, po svemu sudeći, snimljen sa drvenog mosta, koji prelazi preko kanala, ne možemo da vidimo one leševe koji su bili na površini vode i blizu zida. Možete li nam reći, otprilike, kod kojeg dela zida su pronađeni leševi koji su uklonjeni od strane forenzičkog tima?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Bojam se da ne razumem osnovu za ovo pitanje. Do sada još nismo imali nikakve dokaze o tome da su leševe blizu zida uklonili forenzički specijalisti. Prema tome, ukoliko gospodin Dutertre želi o tome da pita svedoka, treba da prvo znamo koja je osnova za to pitanje.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Osim toga, gospodine Dutertre, vi ste uputili svedoka na paragraf 41. izjave, gde on opisuje kako je donesena odluka da se formira tim za istragu na licu mesta. Zatim, u paragrafima 42, 43. i 44. to prepostavljam ide po hronološkom redosledu. I u paragrafu 44. on dolazi do kanala 9. septembra. Tako da, ako ga vi sada upućujete na 41. onda me iznenadjuje da smo sada odjedanput u 11. septembru. Možete li to razjasniti? A molim vas, takođe, da imate na umu i ono što je upravo rekao gospodin Emmerson.

TUŽILAC DUTERTRE: Svakako, časni Sude. U stvari, već sam prešao na drugu temu, po dolasku tima. Ovo je video snimak napravljen 11. I u izjavi svedoka, u paragrafu 118. on navodi da su leševi ekshumirani blizu zida kanala. Prema tome, na osnovu konsolidovane izjave svedoka, možda je trebalo, da stvari budu jasnije, da pomenem paragraf 118. pre nego što sam pokazao ovaj video snimak.

SUDIJA ORIE: Ali, bez obzira na to da li se radi o 11. septembru, vi znate, gospodine Dutertre, da ovde imamo izvesnu konfuziju sa datumima, i zato bih želeo da vi još jedanput proverite šta navodi svedoka da je ovaj video snimak snimljen 11. A, osim toga, mislim da se gospodin Emmerson požalio i na to da su eksperți uklonili leševe blizu zida kanala. To je bio deo problema.

ADVOKAT EMMERSON: Da stvari budu jasne,

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: strana 48, prvi red.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Pitanje je glasilo: „Na ovom video snimku, koji je, po svemu sudeći, snimljen sa drvenog mosta, koji prelazi preko kanala, ne možemo da vidimo one leševe koji su bili na površini vode i blizu zida. Možete li nam reći, otprilike, kod kojeg dela zida su pronađeni leševi koji su uklonjeni od strane forenzičkog tima. Tu se radi o uklanjanju leševa koji su bili na površini vode blizu zida.“

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: A, do sada nismo dobili nikakav iskaz o tome da je to uklonjeno, upravo suprotno.

TUŽILAC DUTERTRE: Ne, došlo je do pogreške, ja mislim. Ja sam govorio o leševima koji su se nalazili na zemljanim delu. Hteo sam da svedok kaže, gde su otprilike bili ti leševi pronađeni na površini blizu zida kanala, u zemljanim delu.

SUDIJA ORIE: Ali, gospodine Dutertre, kad vi kažete leševi koji su bili na površini vode.

TUŽILAC DUTERTRE: Mislim da ja na francuskom nisam rekao površina, ne sećam se da sam to rekao na francuskom.

SUDIJA ORIE: Dobro, ni ja se tačno ne sećam. Ali, hajde da preformulišete pitanje kako ne bi bilo nikakve zabune.

TUŽILAC DUTERTRE: U redu.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, izgleda da je ovaj video snimak snimljen sa mosta koji prelazi preko kanala. Ovde se, na ovoj slici ne vide leševi, koji su otkriveni na površini, na zemlji, uz zid kanala. Govorim tu, dakle, o leševima koji su zatečeni na zemlji, ne na vodi. Možete li nam reći, gde su nalazili ti leševi koji su pronađeni na zemlji, gde bi to bilo na ovoj slici?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, leševi su se nalazili sa desne strane kanala. Znači, uz sam betonski zid. Znači, gledano u ovom pravcu u kojem je prikazan ovaj snimak. Pri kraju kanala, znači, betonskog.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, o kojem paragrafu se tu sada radi? Zanima me osnova za vaše pitanje. Jer, sada, pak, govorite o leševima koji nisu bili u vodi, nego pokraj vode, na zemlji. Gde to možemo da nađemo u izjavi ovog svedoka?

TUŽILAC DUTERTRE: Pa, konkretno, u paragrafu 118. Tamo jasno stoji da je bilo i leševa uz zid. A, isto tako, mislim da se to pominje i na još jednom mestu, ranije u izjavi.

SUDIJA ORIE: Dobro. Da vidimo gde to vidite da piše „uz zid“.

TUŽILAC DUTERTRE: Svedok kaže da je to bilo kod zida kanala.

SUDIJA ORIE: Ali, to nije isto. Zid kanala, to može da bude, u vodi, van vode, kod kanala, to može da bude puno stvari. Zato smo tu zbumjeni. Pokušajte da budete što je moguće precizniji, gospodine Dutertre. Dakle, da, vi sad tražite potvrdu vaše pretpostavke, to je malo sugestivno. Ali, gospodine, da li se slažete sa Tužilaštvo, da su neki leševi pronađeni izvan kanala, blizu zida, ali na zemlji.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Da, znači sa spoljašnje strane zida.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre vas je zamolio da nam kažete, tačno, gde su na ovoj slici, bili ti leševi. Možete li to da nam kažete? Na primer, sa desne ili leve strane.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Sa desne strane. Znači, gledano u pravcu kanala. Sa spoljašnje desne strane, uz sami kanal, znači, sam zid kanala.

SUDIJA ORIE: Ko to sada pomera ovo, kad smo imali jasnu sliku onoga što smo hteli da vidimo? Ko je to, sada, sve pomaknuo? Možemo li ponovo da dobijemo istu sliku? Dobro, evo sada je u redu, 3.33. A sada, bez da se menja slika, može li neko da stavi cursor sa desne strane kanala. Evo, sada vidite strelicu na ekranu. Recite nam sada, u odnosu na tu strelicu, jesu li tela bila više prema gore ili više prema dole.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Više prema gore, znači.

SUDIJA ORIE: Molim da pomaknemo strelicu. I recite nam, recite nam stop kada dođe strelica do onog mesta gde su bili leševi.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Znači, odatle negde.

SUDIJA ORIE: Strelica sada pokazuje na jedno mesto sa desne strane zida, na desnoj strani kanala, na mestu gde voda nestaje, više se ne vidi na slici. Nastavite, gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Gotovi smo sada sa ovim video snimkom. A sada želim da pokažem još jedan video snimak. Nemamo transkript, to je V000-6011, 4 minute 18 do 4 minuta 42. Može da se pusti film.

(*video snimak*)

TUŽILAC DUTERTRE: Sada ovde da zaustavimo.

(*kraj video snimka*)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, recite nam šta se vidi na ovoj slici?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, vidi se kraj betonskog kanala, njegova desna strana i ja mislim da se već vidi jedno telo kako leži pored kanala, sa desne strani znači, na zemlji.

TUŽILAC DUTERTRE: Sad možemo da nastavimo.

(*video snimak*)

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala.

(*kraj video snimka*)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A sada, gospodine Avramoviću, pokažite nam, ... odnosno recite nam, prvo, kog dana je snimljen ovaj video snimak?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: 11. septembra 1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Recite nam, ko je snimio to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim, treba da je snimio Petar Ilinčić.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Možete li da nam opišete šta smo ovo sad videli, ovu poslednju sekvencu, šta pokazuje taj video snimak?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, prikazuje tela koja su pronađena pored desnog zida kanala.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, za potrebe zapisnika, vi ste rekli da ćete pustiti traku do 4. 42, a sada smo išli do 4.52. Nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. A sada, da pogledamo V00-601 od 6. 01 do 6.33. Nema transkripta.

(*video snimak*)

TUŽILAC DUTERTRE: Ovde možemo da stanemo.

(*kraj video snimka*)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Opet isto pitanje, gospodine Avramoviću. Kog dana je snimljen ovaj video snimak?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, 11. septembra 1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Ko je snimio?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim Petar Ilinčić.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Možete li nam reći šta pokazuje ovaj snimak?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Tela pronađena pored zida kanala.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A sada, hoću da pogledamo V000-6011...

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, pre nego što nastavimo. Jesu li ovi video snimci deo nekog dokaznog predmeta ili im treba dati brojeve?

TUŽILAC DUTERTRE: U indeksu se nalazi ceo video snimak. Mislim da je to na predzadnjoj strani, 9. strani, treći red odozdo.

SUDIJA ORIE: To znači, 865 po 65 ter. Da li to pokriva sve, ili ...?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, to je celi video V000-6011, 12, 13. Ove smo inserte uzeli iz tog video snimka.

SUDIJA ORIE: U redu. Izvolite nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: A sada molim da pogledamo V000-6011 od 15.07 do 15.30.

(video snimak)

TUŽILAC DUTERTRE: Tu možemo da zaustavimo, malo vratite unazad.

(kraj video snimka)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, ovaj je snimak snimljen, izgleda, sa kraja betonskog zida kanala, kod vodopada. Možete li nam, na ovoj slici ponovo, uz pomoć kursora, pokazati gde su se, otprilike, nalazili leševi na zemlji, koji su tamo otkriveni?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, visočije, uz kanal, gore gde je bio kurzor. Još ... tu negde, otprilike.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Ovo je, čini mi se malo tačniji opis. Ako ja kažem, da se sada kurzor nalazi na nivou ove donje stepenice, a horizontalno, da ... teško je to opisati. Čini se da tamo neko стоји u pozadini. Nije ovo lako da se tačno opiše. Gospodine Avramoviću, recite nam, ovo što se ovde vidi, šta je to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je neka trava u pitanju.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Mislim da je kurzor bio ovde, horizontalno, u nivou sa tim nekim grmljem ili žbunjem.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, trebalo bi da bude telo. Ali, ne vidi se jasno zbog ovog žbuna ispred, koji....

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, ne znam da li je ovaj opis položaja kursora dovoljno dobar.

SUDIJE ORIE: Pa, da budem sasvim iskren, gospodine Dutertre, nisam sasvim siguran šta vi tačno tražite od svedoka da opiše. Ja vidim da je sada kurzor iznad godine 1998. otprilike na dve trećine slike prema gore, gde je vegetacija nešto više smeđa nego na drugim delovima kanala, gde je ona pak, nešto zelenija. Isto tako, vidim i nešto na zidu, koji uopšteno, izgleda žut, ali na zidu ili blizu zida, nalazi se i nešto smeđkasto, sivkaste boje. A ja ne znam, šta ste vi, zapravo, tražili da svedok kaže.

TUŽILAC DUTERTRE: Ja sam stavio kurzor na ovo što se vidi u pozadini, kako bismo se onda time koristili kao referentnom tačkom. I onda, u odnosu na to, možemo reći gde su se nalazili leševi. A vaš opis poslužio se datumom, 1998. godina, kako bi se utvrdio položaj kursora i žbunja, od kojih je neko žbunje nešto smeđije, nešto zelenije i meni se čini da je time dobro definisan položaj kursora.

SUDIJA ORIE: Meni još, uopšte, nije jasno, šta sad želite da vam svedok kaže, šta on to vidi sada. Je li to sada nešto tu u vegetaciji ili nešto što vidimo na zidu.

TUŽILAC DUTERTRE: Možda da preformulišem pitanje.

SUDIJA ORIE: Kursor je sada, rekao bih, na liniji vegetacije koja ide uz zid, iako ne baš odmah uz zid i ona je, uglavnom, zelena, ali tu je nešto više smeđa. Šta, da li hoćete da vam svedok opiše šta je to?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, upravo to.

SUDIJA ORIE: Dakle, gospodine Avramoviću, sada treba da opišete šta ste tačno videli na mestu gde se sada nalazi kursor.

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Znači, to je vegetacija, neki žbun koji zaklanja, trenutno odavde, pogled da se tela vide.

SUDIJA ORIE: To je odgovor gospodine Dutertre, nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Gospodine predsedniče, sada bih htio da se vratimo na prvi video, to je V000-6011 i to 20 minuta 24 sekunde do 20. 59., A, transkript je dat prevodiocima.

SUDIJA ORIE: Postupak je, ... moram ponovo da podsetim. Ne znam da li to, svi su prevodioci.... bili prisutni u ranijim prilikama. Jedan prevodilac prati šta piše na tekstu da bi proverio da li je to tačno ono što se kaže, a drugi prevodilac pokušava da to prevede i, obično, malo kasni. Izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE: Da sada vidimo taj video.

(*video snimak*)

TUŽILAC DUTERTRE: Molim da zastanemo.

(*kraj video snimka*)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, kada je snimljen ovaj video?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: 11. septembra 1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A koje je vreme na videu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: 12 i 12.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Možete li da nam kažete, ko je napravio ovaj video snimak?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran, ja mislim da je isto Petar Ilinčić.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, mi smo stavili cursor na jedan deo videa i molim vas da kažete, šta je to?

SUDIJA ORIE: Pre toga, gospodine Dutertre, najpre pitajte svedoka da li je bio prisutan kada je ovaj video snimak napravljen.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, da li ste bili prisutni prilikom snimanja tog video snimka?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam prisutan.

SUDIJA ORIE: A da li je ikada razmatrana mogućnost da se uzmu uzorci kose, jer shvatio sam da je tu pronađena neka kosa. Da li su ikada uzeti uzorci te kose?

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Ja mislim da su zajedno uzeti sa kablovima, ali tada nije bila mogućnost da se radi DNK analiza, tako da ...

SUDIJA ORIE: A da li su sačuvani?

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Ne verujem.

SUDIJA ORIE: Nastavite gospodine Dutertre.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, pokažite nam, molim vas, koje je mesto gde je snimljen ovaj video, recite nam to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je *Ekonomija*, u selu Rznić/Irzniq, bivša Stočna farma, najverovatnije.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. Možete li da nam kažete, šta vidite na tom mestu, gde se nalazi cursor?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, vidim kabal od električne instalacije, vezan za pojilicu.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A koliko ste još kablova te vrste pronašli onog dana kada je snimljen ovaj video?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je bilo oko desetak.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A koja je bila vaša reakcija kada ste videli te kableve?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Prepostavili smo da su tu držali zarobljenike, oteta lica, zato što farma nije radila, sigurno, zadnjih nekoliko godina unazad.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Kao što znate, časni Sude, ja imam prigovor na ovakav način ispitivanja. Ukoliko postoji neki faktički osnov za ovaj materijal...

SUDIJA ORIE: Naravno, gospodine Dutertre je, s obzirom na odgovor, moga da pita ovog svedoka, na osnovu čega je izведен takav zaključak, osim na osnovu tih kablova, na onom kablu na kome se nalazila kosa.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, iz kog razloga ste vi zaključili - ponovo ču sada pročitati transkript, kako ste vi rekli tačno - da je prisustvo tih kablova vas navelo na zaključak da su tu bile te držane otete osobe ?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, pošto farma nije radila zadnjih nekoliko godina, a i kasnije je pronađeno. znači, tokom ekshumacije, slični ovakvi kablovi su nađeni oko tela ubijenih, vezani, znači, oko tela.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Da li se sećate, da li je bilo nekih oznaka na telu, na tom mestu gde su kablovi bili?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće da ima u foto dokumentaciji, da se to vidi. Mislim na tela koja su pronađena pokraj kanala, na zemljjanom delu, pored betonskog kanala.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Hvala. Gospodine Avramoviću, sada ćemo pogledati jedan drugi video insert. To je video V000-6012, od 36 minuta 22 sekundi do 37 minuta 22 sekunde.

(video snimak)

TUŽILAC DUTERTRE: Možete tu da zaustavite, još malo unazad, kako bismo imali jasniju sliku. Evo, baš tu.

(kraj video snimka)

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, recite nam, molim vas, kada je snimljen ovaj video?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: 15. septembra 1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A ko je napravio taj video.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran, ali najverovatnije Petar Ilinčić.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A možete li nam reći na kom je mestu bilo to što se vidi na videu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je završetak betonskog dela kanala i početak kanjona. Znači, odmah ispod vodopada, gde ovo kao jezerce.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: U redu. A možete li da nam kažete, šta je taj auto koji se vidi?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je auto koji je pronađen, s tim što je pre bio okrenut na krov, znači, u tom jezercetu ispod kraja betonskog dela kanala, znači.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Možete li da nam kažete kada je pronađeno ovo vozilo?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ono je primećeno prvoga dana, ali nije obraćana pažnja na njega. Ja mislim da je, tek negde, 11, 12. primećeno i prišli smo tom vozilu. Znači, kad je voda zaustavljena, da bude manji protok vode.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Vi ste rekli da je to primećeno prvog dana, šta ste mislili pod tim, prvog dana?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, najverovatnije da je auto primećen prvog dana, ali nije obraćana pažnja na njega. Pošto sam u mojoj izjavi rekao, da je običaj bio na Kosovu da se bacaju automobili tako po rekama, šporeti, frižideri. Tako da nismo prvog dana pridavalii značaj tom autu.

SUDIJA HOEPFEL: Da li biste...

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Kada je taj auto prevrnut. Vi ste rekli da je prvobitno bio na krovu?

SUDIJA HOEPFEL: To je ono što sam ja htio da pitam. Vi ste rekli, „prvog dana“, koji je to bio dan?

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Znači, nekoliko dana posle, znači prikazuje kad je pokušan auto da bude izvađen, znači, iz tog dela kanjona. Pokušali su kamionom da ga izvuku pomoću kabla.

SUDIJA HOEPFEL: A kog dana je taj bio prvi put otkriven?

SVEDOK AVRAMOVIĆ: Znači, najverovatnije negde 11, 12. on je primećen, ali tek smo prišli tom vozilu možda 11, 12. kad je nivo vode spao.

SUDIJA HOEPFEL: Meni je to sad malo nejasno.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Časni Sude, ako mi dopustite ja ću postaviti pitanje. Vi ste rekli, gospodine Avramoviću, da je taj auto bio primećen prvog dana i da niste obraćali mnogo pažnje na njega. Kada ste rekli prvog dana, na šta ste tačno mislili, šta je to prvi dan, prvi dan čega?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Znači, prvi dan kada smo izašli na lice mesta, 9. septembra.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: U redu. I, da li ste vi tog prvog dana i sami stigli tam, je li tako?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, možete li da nam kažete, ja će sada staviti cursor na to mesto, šta su te rupe na zadnjem delu automobila?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije tragovi projektila, znači rupe od metaka.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala.

ADVOKAT EMMERSON: Samo, pre nego što gospodin Dutertre nastavi, i kako bismo uštedeli na vremenu kasnije, molim da svedok kaže u kom je trenutku auto bio okrenut sa krova i vraćen na točkove.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je ovoga dana, 15. 09.1998. godine.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, u vašoj konsolidovanoj izjavi, vi pominjete da je nešto zatvoreno, da bi se tu smanjio nivo vode. Ko je, u stvari, izdao naređenje da se te ustave spuste?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije istražni sudija, koji je rukovodio uviđajem.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: A ko je, u stvari, spustio te ustave, fizički, ko je to izvršio?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije neko od pripadnika policije, ko je znao gde se nalaze i...

TUŽILAC DUTERTRE: Sada bih htio sve ovo, gospodine predsedniče, da povežem sa paragrafom 64. izjave.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Gospodine Avramoviću, da li se sećate tačnog dana kada su spuštene ustave?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je to bilo 10. septembra 1998. godine, eventualno 11.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Možete li da nam opišete kakvi su bili vremenski uslovi kada ste stigli tamo prvog dana? Da li je bilo lepo vreme, je li bio normalan dan?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Kada smo stigli na lice mesta bilo je oblačno, ali je, kasnije u toku dana, počela da pada kiša i ja mislim da je celu noć padala kiša.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Vi ste rekli da su ekshumacije počele, kako mislite, 11. septembra, to je u 65. paragrafu vaše izjave, a u paragrafu 124. ste rekli da su te ekshumacije završene 16. Da li su ljudi koji vršili tu ekshumaciju radili svakog dana u tom periodu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, najverovatnije.

TUŽILAC DUTERTRE – PITANJE: Šta podrazumevate pod tim, „najverovatnije“? Koji su to dani?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite na eksperte sudske medicine, oni su svakodnevno učestvovali.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala, gospodine Avramoviću. Gospodine predsedavajući, ja više nemam pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Dutertre. Mislim da bi najbolje bilo da sada napravimo pauzu, ukoliko ćete vi gospodine Emmerson prvi unakrsno ispitivati ovog svedoka.

ADVOKAT EMMERSON: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Napravićemo pauzu do 12.50 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Avramoviću, sada će vas unakrsno ispitivati, prvo gospodin Emmerson, koji zastupa gospodina Haradinaja. Izvolite gospodine Emmerson.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMMERSON

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Gospodine Avramoviću, hteo bih prvo da govorimo nešto o nizu hapšenja i informativnih razgovora, koje vi opisujete od paragrafa 23. nadalje, u vašoj izjavi svedoka. Prvo, molim vas, da potvrdite da je jedna grupa muškaraca uhapšena 3. septembra blizu Kodralije/Kodrali, od strane pripadnika PJP.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li ste ih videli kad su stigli u policijsku stanicu u Đakovici/Gjakovë?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ali video sam ih kad su ih doveli kod mene u kancelariju.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Koliko po njihovom dolasku su ih doveli kod vas u kancelariju?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Možda, 15, 20 minuta.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li su oni svi dovedeni u vašu kancelariju zajedno u grupi?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Jedan po jedan?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Znači videli ste svu jedanaestoricu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Većinu njih.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Gde se unutar zgrade nalazila vaša kancelarija, u to vreme?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Na prvom spratu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, nikad ne znam kako da tačno protumačimo kada se kaže prvi sprat, zato jer ...

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Aha, mislite kad se kaže prvi sprat, da li se misli onaj prvi na zemlji, prizemlje, ili onaj sprat iznad prizemlja.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Prvi sprat.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. Uhapsili su ih naoružani pripadnici PJP tokom jedne borbe operacije. Da li je to tačno?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li je neko od njih pretučen od strane onih koji su ih uhapsili, barem koliko ste vi to mogli da vidite?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih rekao.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Tačno je, zar ne, da su neki od njih dovedeni kod vas u donjem vešu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Vi ste ih videli vrlo brzo po njihovom dolasku. Jesu li oni bili u donjem vešu, bar neki od njih?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da neki jesu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A da li znate, kako to da su ljudi koji su učestvovali u borbenoj operaciji, kod vas dovedeni u donjem vešu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Pa, najverovatnije, prilikom pretresa, da ne bi imali skriveno oružje, pa su zbog toga skinuti. Ne verujem da su uhapšeni u donjem vešu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Drugim rečima, oni su morali da se svuku i onda su dovedeni u policijsku stanicu u donjem vešu.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ja sada želim da vam iznesem tvrdnju, da je većina tih ljudi, ako ne i svi, bila pretučena i da su se, pre nego što su došli u policijsku stanicu u Đakovici/Gjakovë, na njima videli znakovi da su bili pretučeni.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sećam toga. Moguće posle odlaska iz moje kancelarije. Znači, dok su bili kod mene, ne.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Znači, to se možda dogodilo unutar policijske stanice u Đakovici/Gjakovë?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li je to nešto, na šta su policajci su policijskoj stanici u Đakovici navikli, da tuku osumnjičene?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih znao reći.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada, molim vas, uzmite ovu braon fasciklu. Okrenite tabulator 20. Tu imamo izjavu koja je, po svemu sudeći, uzeta od čoveka po imenu Bekim Kalamashi. To je izjava koju je gospodin Kalamashin dao u maju prošle godine. Vi razumete engleski gospodine Avramoviću?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Razumem, malo.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Idemo, onda, prvo na drugu stranu. Ja ču to pročitati u zapisnik. Tu svedok opisuje događaje od 3. septembra. To možete videti pri vrhu druge strane. Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Idemo sada na 4. paragraf, gde svedok opisuje, ne, u stvari, 3. paragraf, gde on kaže: „Srpske snage na kraju su nas pronašle i zadržali su nas sve zajedno. Odvojili su mladiće od starijih, žena i dece. Tako nas je ostalo 12. Srpska policija nas je uhapsila. Prisilili su nas da skinemo svu odeću, sve do donjeg veša. To smo morali da učinimo dok su naše porodice gledale. Rekli su da traže oružje. “ I onda on komentariše, da li je to istina ili ne. I zatim nastavlja: „Tukli su nas kundacima i šutirali nogama, pre nego što su nas odveli nazad do sela, gde su nas prisilili da legnemo na put. Tamo su bili i neki pripadnici paravojnih formacija, koji su nas onda, ponovo, počeli da tuku i šutiraju, dok smo bili na zemlji. Tukli su nas kundacima. To nije bila policija, jer su nosili različite uniforme. “ Da li su pripadnici PJP nosili drugačije uniforme od redovnog MUP-a?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, nosili su maskirne, plave uniforme, u to vreme.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. On dalje kaže: „Sve su nas onda ukrcali u kamion. Među njima smo bili, moj rođak, Naser Kalimashi i moj dobar prijatelj Zenelj Alija. Iz sela Kodralija/Kodrali, sve su nas odveli u policijsku stanicu u Đakovici/Gjakovë. “ I zatim dalje stoji: „Neki od uhapšenih uzeli su sa sobom svoju odeću, ali mnogi su bili samo u donjem vešu. Stavili su nam lisice na ruke i transportovali u policijsku stanicu, sve u jednom kamionu. Kad smo stigli do policijske stanice, razdvojili su nas i počeli da nas tuku. Mene su stavili u podrum. Nisam bio sa drugima. Stalno su me tukli, svo vreme koje sam tamo proveo. Odveli su me na razgovor u jednu kancelariju, na četvrtom ili petom spratu stanice, koja je odvojena od sobe gde su me držali. Tada je sa mnom razgovarala policija, tada su mi se obratili. Dali su mi pantalone, jer sam bio samo u donjem vešu. “ Zaustavimo se sada ovde, da li je gospodin Bekim Kalimashi, jedan od onih koji su kod vas dovedeni u donjem vešu?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: „Čovek koji je sa mnom razgovarao obraćao mi se samo na srpskom. Nisam mogao da razumem šta kaže, jer ne govorim srpski. Tukli su me svo vreme dok sam bio u toj sobi, dvojica ili trojica policajaca koji su tamo bili. “ I svedok je, zatim, dodao tome još jednu stvar. Rekao je: „Na čelu su mi gasili cigarete, na tri mesta, i dva puta na desnoj ruci. “ Zatim, kaže da su ga u policijskoj stanci držali ukupno 12 dana. I

kaže kako su ga, onda, sa Zeneljom Alijem i još jednim čovekom odveli do kanala, pokazali leševe i optužili ga za razne stvari. I zatim nastavlja: „Znam da, kad smo mi stigli tamo, policija i vojska već su bili tamo. Nisam mogao mnogo toga da vidim, jer nam je rečeno da gledamo u pod. Ja nisam odveo policiju na to mesto, niti sam to mesto uopšte pomenuo kad su sa mnom razgovarali. To jutro kad su me tamo vozili, pojma nisam imao kuda idem sve dok me tamo nisu dovezli.“ I zatim, na sledećoj strani, on kaže: „prisilili su me da potpišem jedan dokument, ali ne sećam se da li je to bilo onda kad su sa mnom razgovarali ili dok sam bio u podrumu. Tako su me teško pretukli da se toga, stvarno, ne sećam sasvim jasno, kada je to bilo. Znam da nisam policiji ništa rekao o području kanala. Nisam mogao, jer ništa nisam znao o tome, sve dok me tamo nisu odveli. Tada mi je bilo samo 17 godina i bio sam vrlo uplašen.“ I onda, na petoj strani, u 2. paragrafu, on još kaže: „Ja policiji ništa nisam rekao o tom mestu, niti o području Jablanice/Jabllanicë, jer, opet kažem, da o tome ništa nisam znao.“ Dakle, da sada ovde stanemo. Gospodine Avramoviću, ti ljudi koji su uhapšeni 3. septembra, su u policijskoj stanici u Đakovici/Gjakovë, sistematski preplaćivani tokom više dana, zar ne?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to. Ja znam samo za deo kada su bili kod mene.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ja vam kažem, da su pretučeni i prisiljeni da potpišu priznanja, u kojima su oni ljudi, koji su sa njima razgovarali i pisali izjave, stavljali njima reči u usta. Tako da te izjave sadrže informacije koje nisu došle od tih ljudi. To je tvrdnja koju vam iznosim.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: To je njihova verzija, to je njihova izjava.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada, molim vas, da mi pomognete u vezi sa nekim dokumentima koja ste vi napravili. Prvo da se orijentisemo, u braon fascikli, tabulator 16, to su neki od dokaznih predmeta koji idu uz vašu izjavu svedoka. To je dodatak 5. uz vašu izjavu svedoka. Evo, ovde vidimo dokument koji, po svemu sudeći izgleda kao izjava, Bekima Kalimashija, od 3. septembra. Za potrebe zapisnika, u prevodu na 16b je pogrešno napisan datum, kao 5. septembar, ali mislim da je jasno i da vi možete potvrditi da u originalu piše da je ovo 3. septembar.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: U ovom dokumentu, isto tako, zabeležen je samo jedan čovek koji je uzeo izjavu, tog prvog dana i to Rade Vlahović. Da li je to tačno?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li ste vi smatrali da je Rade Vlahović smatrao da je OVK otela njegove roditelje?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Vi ste to, najverovatnije znali, ili ...?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li onda iz ove izjave izgleda da je Rade Vlahović ostao nasamo sa Bekimom Kalimashijem?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li vam je poznato, da li se u policijskoj stanici u Đakovici/Gjakovë, diskutovalo o tome da li je prikladno da se čovek, koji smatra da je njegove roditelje otela OVK, ostavi na samo kako bi razgovarao sa nekim osumnjičenim?
SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Nije bilo na meni da odlučim o tome.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pitanje je bilo, da li znate da se o tome razgovaralo?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada, tabulator 17. To je drugi dokument koji, navodno, predstavlja razgovor sa Bekimom Kalimashijem. Možete li da potvrdite da ovde piše da je to sačinjeno 4. septembra? To je dodatak 8. vašoj izjavi.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ovde opet vidimo da je ime Radeta Vlahovića zabeleženo kao ime nekog ko uzima izjave, a ovog puta sa njim je i Ranko Marković. Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada, hoću da pogledamo zajedno, tabulator 19. i 20. Pogledajte prvo, ne, mislio sam da kažem 18. i 19. Dakle, 18. je dodatak 10, a 19. je dodatak 11. Dakle, prvo da pogledamo tabulator 18. To je dokument koji, navodno, izgleda kao razgovor sa Bekijem Kalimashijem, od 5. septembra. Slažete li se sa time?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: I ovde piše da su tu izjavu, 5, uzeli Rade Vlahović i Ranko Marković. Vidite li to, na samom kraju izjave?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada da pogledamo tabulator 19. Možete li da uporedite prvu stranu tabulatora 18. i prvu stranu tabulatora 19. I, možete li da potvrdite da, osim ovog dodatog rukom, gde стоји Bekim Kalimashi, da su te dve stranice identične?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće da su identične.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Nije samo moguće, gospodine Avramoviću. One jesu identične. Evo, pogledajte, na primer, odmah do onog mesta, u tabulatoru 19. gde se nalazi rupa na strani, vidite li ovde, na primer, A u „Alija“ koje je malo izvan onog mesta gde bi trebalo da bude. Tabulator 18. , ako pogledate rupu za fasciklu, odmah kod donje rupe za fasciklu, vidite li gde piše „Isuf Ismajilji i Dugadjin Aljija, vidite li to mesto?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: To je ista stranica, zar ne? To je potpuno isto kao i ovo drugo. Slažete li sa time?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Morao bih da pročitam ceo tekst da bih bio siguran da je to isto.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Dobro, možemo i mi to da pročitamo. A, ja bih vas zamolio da sada to uporedite i da pogledate, na primer, zadnji red na strani, ako vam je to od pomoći. Ja naime želim da vam iznesem tvrdnju, da se tu ne radi samo o istim informacijama, nego o istoj stranici. Slažete li se sa time?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. A sada vas molim da uporedite drugu stranicu svakog od ta dva dokumenta. Dakle, na toj stranici, ako pogledate drugu rupu, pa pogledate pasus koji počinje „poznato mi je“, vidite li to na drugoj stranici, na donjoj rupi. Možete li da pronađete pasus koji počinje rečima „poznato mi je“. Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A zatim, tri reda niže, vidite li red koji počinje rečima „sledeći“?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A reč iza te ima potpuno istu tipografsku grešku, kao i u drugom dokumentu, zar ne?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Znači, i ove dve druge stranice su identične, takođe. To je potpuno isti tekst.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada vas molim, da pogledate ko su službenici koji su vodili razgovor. To je zabeleženo na kraju. Vidite li da je ime Radeta Vlahovića nestalo u drugom, i umesto njega je tu neko drugo ime?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali zadnja...

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Tu je Novović, vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Vidim, ali zadnja strana nije potpuno ista.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Baš tako. Dakle, poslednja stranica je promenjena, zar ne? Ne samo tekst, već i zabeleška o tome koji su službenici bili prisutni tokom vođenja tog razgovora.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Možemo i sami da uporedimo razlike između ta dva dokumenta na poslednjoj strani preko prevoda, gospodine Avramoviću. Ako mogu samo na kratko, vi ste pročitali ova dokumenta, je li tako?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Na 3. stranici prvog dokumenta, gde se govori o iskazu koji je zabeležen, to je iskaz u kome se navodi da je gospodin Kalimashi, tvrdio kako je o nekim događajima u Jablanici/Jabllanicë, saznao od svog ujaka Muljaja Fazlija. A u drugoj verziji se navodi kako je on u stvari taj koji je izvršio ta krivična dela, koja se pominju u dokumentu. Da li se slažete sa mnom, nakon što ste pročitali ove dve stranice?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Recite mi, u kojem delu je to.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da, mogu. U prvoj verziji, na 3. stranici, možete li da pronađete deo koji govori o dolasku u Jablanicu/Jabllanicë, a to je, otprilike, na polovini stranice. Ne morate da čitate od reda do reda, možete sami to u sebi da pročitate, možda taj srednji deo, i potvrdite da se u prvoj verziji događaja sugerije da je gospodin Kalimashiju te informacije o događajima u Jablanici/Jabllanicë dao njegov ujak, Fazli Muljaj, i da je on otisao odatle sledećeg dana, a da je onda dodatne informacije dobio od svog ujaka mesec dana kasnije. Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ja vidim ovde, da je on izjavio da je lično učestvovao, i na prvoj strani.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ah, tako. A vidite li pasus koji glasi ovako: „Te iste noći, kao i prethodnih dana, Lahi Brahimaj i njegov brat Nazmi, ispitivali su otete osobe i raspitivali se o tome gde se nalaze njihovi sinovi, a na šta su oni rekli, da rade i da su neki od njih u policiji. Ja sam od mog ujaka, Fazlja Muljaja, iz Jablanice/Jabllanicë, čuo da su, naročito Lahi Brahimaj, otete Srbe tukli, mučili, odnosno, da su ih bacili u jamu, koja je bila 170 centimetara duboka. “ Vidite li taj deo?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A nešto niže se kaže: „Ja sam napustio Jablanicu/Jabllanicë i vratio se svojoj kući. Kada sam se video sa ujakom, sledeći put, nakon mesec dana, on mi je rekao da su zarobljene starce pobili. “ Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A u drugoj verziji, u vezi sa tim istim pasusom, dok ste to čitali u sebi, da li vidite kako tu piše, u vezi sa tim istim odlomkom iz teksta, u odgovoru na pitanje se kaže: „Mi smo ih svi tukli. Nakon toga smo ih odveli u podrum. U stvari, on je bio 150 centimetara dubok“, a nešto niže dole, „pošto nisu mogli da pronadu novčić, mi smo nastavili da ih tučemo sledećih 5 ili 6 dana. “ Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A nešto dalje, kaže se: „Nakon dve nedelje, kada sam otišao kod svog ujaka, pitao sam gde se oni nalaze. “ Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da. Vidite, gospodine Avramoviću, ono što ja hoću da iznesem ovde kao tvrdnju je, da je dokument pod brojem 18 bio nacrt lažne izjave svedoka i da su onda, policajci koji su to radili, odlučili da poprave malo tu priču na trećoj stranici, tako što su gospodina Kalimashija smestili u događaj kao da se on lično tamo nalazi.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih rekao, da je ova izjava validna, bila bi potpisana, pošto je, najverovatnije, menjao iskaze, tokom ispitivanja.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Razumem. A hoćete li onda ovo da nam objasnite, molim vas. Kako objasniti činjenicu da su se promenili službenici u ova dva razgovora?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih znao reći.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Razumem. Možemo li sada, ponovo, da pogledamo, imajući ovo u vidu, dokument pod brojem 16.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, vi ste ranije pomenuli da je taj dokument pod brojem 16, aneks 10. Međutim, radi se o aneksu 7.

ADVOKAT EMMERSON: Izvinjavam se. Upravo sam dobio cedulju u tom smislu,

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Recite mi, molim vas, gospodine Avramoviću, da li biste se složili da, iako ovo što je odštampano nije sasvim isto, dokument koji je zabeležen kao intervju 3. septembra, pod brojem 16 je identičan po sadržaju, prvoj stranici i polovini izjava pod brojevima 18. i 19. ?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ima razlike u tekstu, nisu potpuno identične.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Slažem se sa tim. Tu i tamo poneka reč se razlikuje. Međutim, u osnovi, iz rečenice u rečenicu, iz jedne rečenične strukture u drugu, zapravo je obrazac isti.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, odnosi se na istu temu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. I navodno se radi o razgovoru koji je vođen 3. Ako sada pogledate, pod brojem 17, to je, navodno, nešto što se odnosi na razgovor koji je vođen 4. Mislim da možete da potvrdite, zar ne, da se i tu, dakle u ovom dokumentu i onima pod brojem 18 i 19, nalaze iste informacije kao na drugoj stranici, i to doslovno, od reči do reči?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Sa kojim delom na drugoj stranici, recite?

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pa, ako želite, možemo to da učinimo kroz prevod. Ali, ako pogledate datume, prvi datum koji se jasno vidi u dokumentu pod brojem 17 je datum 25. septembar. Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, 1978. godine. To je datum rođenja, najverovatnije.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A odmah iza toga, vidite li pasus koji glasi: „Poznato mi je da je moj stric Ismet Kalimashi, koji takođe živi u selu Kodralija/Kodrali, učestvovao u dva napada na policijski punkt, u selu *Rakovina*“. Vidite li to?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ako sada pogledamo broj 18 u engleskoj verziji, na drugoj stranici, tri pasusa od dna stranice. Imamo pasus koji počinje rečima „znam da je moj stric Ismet Kalimashi koji takođe živi u selu Kodralija/Kodrali, učestvovao u napadu na policijski punkt u selu *Rakovina*“. Da li možete to da pronađete u srpskom tekstu, to bi trebalo da bude, otprilike, na polovini druge stranice, koja počinje rečima „poznato“. Dakle, ovo nisu autentični dokumenti o razgovorima koji su vođeni 3, 4. i 5. Je li tako? To su nacrti izjava, koje je, nakon batina, gospodin Kalimashi trebalo da pod batinama potpiše.

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih znao reći.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da pređemo onda na drugu temu. Vi, u svojoj izjavi opisujete, u paragrafu 42, nešto za šta se kaže da je bila izvidnička misija do kanala, koja je, navodno, izvršena na osnovu informacija koje je dao Bekim Kalimashi i drugi. Je li tačno?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće, nemam kod sebe izjavu sada, da potvrdim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pa, nepotpisanu verziju vaše izjave, naći ćete pod brojem 15 u žutoj fascikli. Mislim da nema nikakvih materijalnih razlika. Da li vidite pasus 42?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: U poslednjih nekoliko redova, u tom pasusu, kažete da su dvojica OVK terorista, Bekim Kalamashi i Zenelj Aljija, bili sa nama i odveli nas na prvu lokaciju, koja je bila na kraju betonskog kanala, na mestu gde se betonski kanal spaja sa prirodnim kanjonom. Da vas pitam ovo, gospodine Avramoviću: da li ste vi videli tu dvojicu ljudi u bilo kom trenutku, od momenta kada su stigli, 3. septembra, pa do dana kada ste otišli do kanala, u njihovom društvu, u tu izviđačku misiju?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Video sam ih, znači, prvog dana, odmah posle privođenja, kada smo ih registrovali, fotografisali, uzeli otiske prstiju, i onda ih nisam video do tog datuma.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da. A gledajući popis osoba koje ste vi zabeležili kao ljude koji su bili u toj prvoj misiji istraživanja, da vidim da li mogu da vas podsetim. U paragrafu 42, zadržite prst na tom mestu, a onda vas molim da pogledate pod brojem 13, i onda ću vam zatražiti da pogledate izjavu svedoka, bez da pominjemo ime tog čoveka. Pogledajte, molim vas...

SUDIJA ORIE: Pod brojem 13 u žutom registratoru.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pogledajte najpre naslovnu stranu izjave svedoka, a da ne pominjete ime osobe koja je to sačinila. Mislim da je to neko koga znate. Je li tačno?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: I on je bio vaš nadređeni?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

(...)(*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)(...)

SUDIJA ORIE: Da pređemo na privatnu sednicu.

ADVOKAT EMMERSON: U redu.

(privatna sednica)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

sekretar: Časni Sude, sada smo se vratili na otvorenu sednicu.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospodo sekretar. Gospodine Emmerson, molim vas da mi ostavite tri i po minuta, pred kraj, da pročitam jednu odluku.

ADVOKAT EMMERSON: U redu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Molim vas pogledajte paragraf 13. iz te izjave svedoka. Imajući u vidu popise koje ste vi dali, u svojoj izjavi, vidite da se tu nalazi i spisak pojedinaca za koje je zabeleženo da je ovaj svedok rekao da su učestvovali u prvoj toj istraživačkoj misiji do kanala, 8. septembra. I, kao što vidite, tu se pominje da je Bekim Kalamashi poveden na tu, navodnu, istraživačku misiju. Ja vam mogu ovako pomoći. Dakle, osim vas, a slažemo se da ste vi bili tamo, slažete se da su i Dragomir Adamović, Sreten Camović, Dušan Dragović, Goran Mitić, Dejan Jovović i Slaviša Jovanović, tamo bili prisutni?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Možemo da vidimo da osoba čiju izjavu trenutno gledamo, kaže da je sa vama, takođe, bio general-pukovnik Vlastimir Đorđević i general - major Obrad Stevanović. Možete li, molim vas, to da prokomentarišete?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Moguće da su kasnije, posle toga, došli na lice mesta. Ne sećam se tačno.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li je moguće da su oni bili sa vama, kao što to stoji u ovoj izjavi, kada ste krenuli iz policijske stanice u Đakovici/Gjakovë i otišli do kanala?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Kada smo krenuli iz stanice, ja koliko se sećam, nisu bili. Moguće da su nam se priključili, negde uz put, ali ne sećam se.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Razumem. Hoćete li, da nam ovo objasnите. Ni jedan od vas nije zapisao da je Bogdan Tomaš bio prisutan prilikom te prve istraživačke misije. Da li je on bio sa vama ili ne?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato to ime.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: U redu. Vi ste naveli tri pripadnika RDB, Sretena Camovića, Dejana Jovovića i Slavišu Jovanovića. Vi ste poznavali tu trojicu, je li tako?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li ste znali da je gospodin Tomaš učestvovao u vođenju razgovora sa nekim od ovih osumnjičenih?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li je vaš iskaz, da vi ne znate ko je Bogdan Tomaš?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: I to i danas tvrdite, je li tako?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Koliko je navodnih članova OVK pošlo sa vama do kanala?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, Zenelj Alijij i Bekim Kalimashi.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li su oni bili lisicama privezani za srpske policajce?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li se sećate, da li je bilo ko bio zadužen za Zenelja Aliju?

SVEDOK AVRAMOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMMERSON: Vidim da je vreme.

SUDIJA ORIE: Gospodine Avramoviću, završićemo za danas. Potrebno mi je još par minuta za neka proceduralna pitanja. Ali bih htio, da vam, kao i juče, ponovo kažem, da ne treba ni sa kim da razgovarate o svom dosadašnjem svedočenju, niti o vašem nastavku svedočenja. Molimo da se ponovo pojavit sutra, u 9 časova. Ne u ovoj sudnici, u sudnici broj 1. Molim sudsku službenicu da isprati gospodina Avramovića iz sudnice.

(*svedok napušta sudnicu*)

SUDIJA ORIE: Sada bih htio da saopštim odluku Pretresnog veća, o zahtevu Tužilaštva, od 28. juna 2007. godine, da se jedan svedok sasluša putem video-linka. Dana 1. juna 2007. godine, Pretresno veće je izdalo obavezujući sudske poziv, kojim se nalaže da se taj svedok pojavi pred ovim Sudom, kako bi dao svoj iskaz. Poziv je uručen svedoku 14. juna. Svedok je prihvatio poziv, ali je izjavio da nije voljan da putuje u Hag. Nakon uručenja poziva, predstavnik Službe za žrtve i svedoke, posetio je ovog svedoka lično, 26. juna. Tužilaštvo je dobilo izveštaj od Službe za žrtve i svedoke, u kome se opisuje taj susret sa svedokom. Da bi ova odluka mogla biti saopštena javno, izostaviće pojedince koji bi mogli ukazati na identitet svedoka. Ti pojedinci mogu se pronaći u delimično poverljivom podnesku Tužilaštva. Ukratko, Tužilaštvo je bilo obavešteno da svedok ima ozbiljne zdravstvene probleme, bolesnu ženu i nekoliko dece o kojima mora da se stara. 29. juna Odbrana je obavestila Pretresno veće da se ne protive odobrenju ovog zahteva. Pretresno veće nalazi da bi putovanje u Hag, nanelo svedoku velike teškoće i ugrozilo njegovo zdravlje, a i porodičnu situaciju dalje. Pretresno veće smatra da je očekivano svedočenje ovog svedoka dovoljno značajno da bi se ovaj model saslušanja svedoka obavio i omogućilo optuženima da se konfrontiraju sa dokazima. S obzirom na sve te okolnosti, Pretresno veće zaključuje da svedok treba da, da svedoku treba da bude omogućeno da izvrši svoju dužnost svedočenja, na mestu koje nije sedište Tribunal. Prema tome, odobrava se ovaj zahtev. Tužilaštvo je provizorno zakazalo svedočenje ovog svedoka, za sredu, 18. jula 2007. godine. Pretresno veće poziva Sekretarijat da izvrši potrebne pripreme kako bi se omogućilo svedočenje ovog

svedoka putem video-linka, tog dana ili oko tog dana. Ovim zaključujemo odluku Pretresnog veća po zahtevu Tužilaštva od 28. juna za svedočenje putem video-linka.

ADVOKAT EMMERSON: Vidim koliko je sati i ne želim nikoga da zadržavam. Jedini je problem plan za ostatak ove nedelje. Svedok koji je trebalo da svedoči...

SUDIJA ORIE: Da, mogu da vas obavestim o tome. Sudski poziv je uručen, mada, koliko sam shvatio, ne lično. Prema tome, ni Pretresnom veću još uvek nije jasno šta može da očekuje.

ADVOKAT EMMERSON: Kada je reč o vremenu, moguće je da će unakrsno ispitivanje ovog svedoka potrajati još neko vreme sutra. I, naravno, u očekivanju vaših instrukcija, očekujemo da će to trajati, osim ako vi drugačije ne naložite, prve dve sednice. Tu mislim na sve branioce. Međutim, to znači da u nekom momentu moramo da procenimo kako stojimo sa vremenom.

SUDIJA ORIE: Da, mislim da postoji predlog da se posle ovoga saslušaju stručni svedoci. I možda, da se sa sledećim svedokom obavi glavno ispitivanje...

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: ... tako da Odbrana može potpuno da se fokusira na to.

ADVOKAT EMMERSON: Da, ali u praktičnom smislu, ima mnogo proceduralnih pitanja, pa se pitam, da li ima dovoljno vremena za sve to u toku ove nedelje.

SUDIJA ORIE: Da, jasno je da ne možemo to sada da razrešimo, jer ima još suviše mnogo nepoznanica. Međutim, i Pretresno veće deli vašu zabrinutost u vezi sa ovim. Ako nema više ničega, nastavljamo sutra, 4. jula, u sudnici broj 1, u 9.00 časova.

Sednica je završena u 13.45 h.

Nastavlja se u sredu, 4. jula 2007. godine u 9.00 h.

